

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Έτος 3ο — Αριθ. φύλλου 7 — Περίοδος Β' — Απρίλιος - Ιούνιος 1995

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

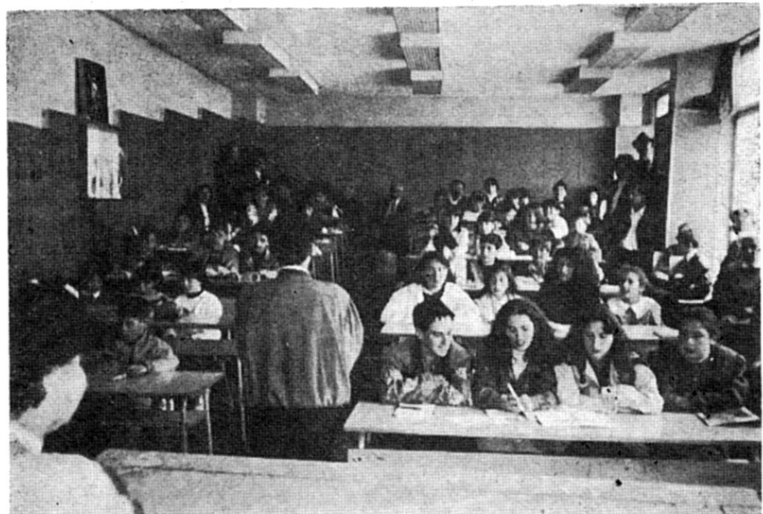
Από τον Μίμη Καραγατσολή

Πρόπαραμονές Πάσχα. Όλοι ετοιμάζονται να υποδεχτούν τις άγιες μέρες της Ανάστασης του Κυρίου. Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας αποφάσισε να μεταβούν στην Παλιά Αγχιάλο να παραστούν στη γιορτή του 'Αϊ-Γιώργη, που γίνεται κάθε χρόνο στις 6 Μαΐου στο μοναστήρι που βρίσκεται 2 χιλιόμετρα έξω από την Π. Αγχιάλο και να παραστούν στις εξετάσεις των παιδιών που πηγαίνουν στο Ελληνικό σχολείο.

Στη Νέα Αγχιάλο το Γραφείο Ταξιδιών «ΑΓΧΙΑΛΟΣ TOURS» θα πραγματοποιήσει εκδρομή, πάλι για την Π. Αγχιάλο με συμμετοχή του δημάρχου Γ. Δρά-

γώρη. Την επόμενη Σάββατο 6 Μαΐου, ανήμερα της γιορτής, έγινε δοξολογία στο μοναστήρι, εκδηλώσεις και λόγος από την εξέδρα των δυο δημάρχων, χοροί και σκετσ. Οι δημάρχοι, Παλιάς και Νέας Αγχιάλου αναφέρθηκαν στην αδελφοποίηση των πόλεων που έγινε το 1990, την οικονομία των δυο πόλεων που τόσο μοιάζει: αγροτική οικονομία, δεντροκαλλιέργειες, αμπελοκαλλιέργεια, συνεταιρισμός, ψάρεμα κλπ.

Στο ξενοδοχείο «ΠΟΜΟΡΙΕ» δόθηκε δεξίωση από το δήμαρχο Π. Αγχιάλου προς τιμήν του δημάρχου Ν. Αγχιάλου και των άλλων επισήμων.

Από τη γιορτή των εξετάσεων στο φροντιστήριο Ελλην. Γλώσσας στην Παλιά Αγχιάλο. 6.5.95

γην, μελών του Δ.Σ., μελών του Συνεταιρισμού και άλλων Αγχιαλιτών.

Με πρωτοβουλία του δημάρχου και του δημ. συμβούλου Ν. Στάγιου αγοράστηκαν για τα παιδιά του Ελλην. Σχολείου: μολύβια, τετράδια, σοκολάτες, πορτοκάλια. Για τις εκκλησίες και το μοναστήρι του Αϊ-Γιώργη καρβουνάκια, φυτίλκια, θυμιάμα, καφές. Ο Σύλλογος της Αθήνας για τα παιδιά του Σχολείου από μια θερμούδα (παντελόνι) και από ένα φανελάκι μακρό. Επίσης από το Σύλλ. Αγχιαλιτών προσφέρθηκαν στα παιδιά 20 παντελόνια μακριά προσφορά των Α/φων Μαυρούδη, Αθηνάς 36. Ακόμη 50 εικονογραφημένα βιβλία μυθολογίας και σοκολάτες προσφορά του Δ.Κ. και για τη βιβλιοθήκη του Ελλ. Σχολείου σχολικά βιβλία, προσφορά του υιού του συμπατριώτη μας Δ. Κατσανδρή.

Εγώ, η κα Καραγατσολή και ο Γ. Διονυσίου πήραμε το πούλμαν του ΟΣΕ από τη Λάρισα και ταξιδέψαμε μέχρι τον Πύργο της Βουλγαρίας. Φτάσαμε έγκαιρα και προλάβσαμε τον εσπερινό την παραμονή της γιορτής του Αϊ-

Το απόγευμα του Σαββάτου ώρα 4.30' τα παιδιά του Ελλην. Σχολείου με το δάσκαλό τους Βασίλη Αντώνοφ, όλο το συμβούλιο του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής Φιλίας και τους γονείς, ήσαν συγκεντρωμένοι στο αμφιθέατρο του γυμνασίου. Εκεί έγινε ωραία εκδήλωση με ελληνικά τραγούδια, ποιήματα, διάβασμα από ελληνικά βιβλία, ορθογραφία, γραμματική στον πίνακα, κλίσεις ρημάτων. Καταφανής η πρόοδος των μαθητών στα Ελληνικά. Πολύ καλύτερη από πέρσι.

Ο κ. Γ. Δράγνης έδωσε τα δώρα που είχαν ετοιμάσει από τη Ν. Αγχιάλο. Τα παιδιά πρόσφεραν λουλούδια στους επιστήμους από την Ελλάδα. Προς τα παιδιά μίλησε ο Δήμαρχος Ν. Αγχιάλου και ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αγχιαλιτών της Αθήνας και τους ευχήθηκαν «καλές διακοπές». Επίσης η Πρόεδρος του Συλλ. Ελληνοβουλγαρικής Φιλίας κυρία Στέφκα Στεφάνοβα, που πήρε το λόγο στο τέλος, μίλησε με πολλή φιλοφροσύνη και μας ευχαρίστησε για την τιμή που τους έγινε.

Συνέχεια στη σελ. 5

ΨΑΡΑΔΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Το ΣΑΒΒΑΤΟ 1.7.1995 οργανώθηκε από το Δήμο Νέας Αγχιάλου, σε συνεργασία με το Σύλλογο Ερασιτεχνών Αλιέων και το Σύλλογο Γυναίκων της πόλης, Ψαράδικη Βραδιά. Οι εκδηλώσεις έγιναν στο κεντρικό παραλιακό πάρκο (κοντά στο γήπεδο) από ώρα 9.30' μ.μ.

Από την παλιά πατρίδα τους την Αγχιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας οι Αγχιαλίτες είχαν εκτός από την αμπελουργία και το εμπόριο, ως βασική ασχολία τους την αλιεία, την οποία καλλιέργησαν σε μεγάλο βαθμό και τα πρώτα χρόνια της εγκατάστασής τους στη νέα πατρίδα. Ο Αγχιαλίτης λαογράφος κ. Γιώργος Διονυσίου γράφει σχετικά στο βιβλίο του «Τα αμπελίσια, οι Αλκυές και το Ψάρεμα στην Αγχιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας».

Σήμερα η θάλασσα της Νέας Αγχιάλου και το λιμανάκι της δίνουν τη δυνατότητα σε πολλούς ερασιτέχνες και επαγγελματίες αλιείς να ασχοληθούν με την αλιεία.

Με την εκδήλωση αυτή ο Δήμος θέλει να προβάλλει την όμορφη παραλία της Νέας Αγχιάλου αλλά και το έργο των αλιέων, των οποίων ευγενική προσφορά στην εκδήλωση ήταν τα ψάρια και οι επιδείξεις των σκαφών.

Οι επισκέπτες είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν τα χορευτικά συγκροτήματα του Δήμου καθώς και την ομάδα που παρακολουθεί το σεμινάριο χορών της Ανατολικής Ρωμυλίας, που διοργανώνεται τις ημέρες αυτές στη Νέα Αγχιάλο, που θα χορέψουν παραδοσιακούς χορούς και να διασκεδάσουν με την ορχήστρα του κ. Χρ. Λιάνου. Στην εκδήλωση θα εμφανισθεί επίσης η Μικτή Χορωδία του Δήμου Νέας Αγχιάλου.

ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ Π. ΑΓΧΙΑΛΟ

Με επαφές που είχε ο Σύλλογος Βουλγαροελληνικής φιλίας με το Δήμο Ν. Αγχιάλου κανονίστηκε να έλθουν οι μαθητές του Ελλην. Σχολείου της Π. Αγχιάλου στην Ελλάδα και να φιλοξενηθούν με το δάσκαλό τους στη Νέα Αγχιάλο, για 4-5 μέρες, στις αρχές Σεπτεμβρίου.

Παρακαλούνται οι οικογένειες των Νεοαγχιαλιτών που έχουν παιδιά σχολικής ηλικίας (9-15 ετών) και θέλουν να φιλοξενήσουν μαθητή ή μαθήτρια από την Π. Αγχιάλο να το δηλώσουν στο Δήμο.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Από την κα Σ. Καρνοπατλόγλου - Τσουκαλά

Τελετή λήξης των αθλητικών εκδηλώσεων του Δήμου Ν. Αγχιάλου

Την Κυριακή 11 Ιουνίου στις 8 το βράδυ στο χώρο του Γυμνασίου - Λυκείου, έγινε η τελετή λήξης των αθλητικών εκδηλώσεων του Δήμου. Η εκδήλωση περιλάμβανε τελικό αγώνα Βόλει αγοριών του Λυκείου, χαιρετισμό από το Δήμαρχο, ο οποίος τόνισε ότι σκοπός των εκδηλώσεων είναι να συμβάλει ο Δήμος στη δημιουργική απασχόληση και ψυχαγωγία των νέων και στη διαπαιδαγώγησή τους ώστε να αναπτύξουν πνεύμα συνεργασίας, ομαδικότητας και κοινής δράσης.

Ο υπεύθυνος των εκδηλώσεων κ. Η. Τσέλιος αναφέρθηκε στους ίδιους στόχους

και ευχαρίστησε όσους συνέβαλαν στη διοργάνωση.

Στη συνέχεια έγινε απονομή κυπέλων στις πρωταθλήτριες ομάδες και τιμητικών διπλωμάτων σ' όλους τους μαθητές που συμμετείχαν. Επίσης τιμήθηκαν οι χορηγοί της διοργάνωσης.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν πολλοί μαθητές, δημοτικοί σύμβουλοι και προσκεκλημένοι. Όλοι οι μαθητές ήταν ικανοποιημένοι και χαρούμενοι. Με αυτή την όμορφη εκδήλωση ολοκληρώθηκε η προσπάθεια του Δήμου ν' αγκαλιάσει τους νέους και σκοπό έχει να την συνεχίσει το καλοκαίρι στην παραλία.

Μυστράς, Μονή Οσίου Λουκά, Δαφνί

Την Τετάρτη 7.6.95 στις 9 και τη Ζωγραφική και ο πατριάρχης της Εκκλησίας μας ταξίδεψε στους χώρους αυτούς, αλλά και στην ιστορία με μουσική επένδυση τους ήχους έργων κλασικής μουσικής. Ήταν μια ωραία εκδήλωση και όλοι οι παρευρισκόμενοι εξεδήλωσαν την ικανοποίησή τους και ευχαρίστησή τους.

Μετά την απόφαση για την οργάνωση και φέτος της Γιορτής του Κρασιού η Συντονιστική Επιτροπή, αλλά και οι άλλες επιμέρους επιτροπές, άρχισαν να εργάζονται για την καλή διοργάνωση και επιτυχία της Γιορτής που θα γίνει από 26 μέχρι 30 Ιουλίου. Στόχος είναι παράλληλα με το καθιερωμένο πρόγραμμα που κρίνεται απαραίτητο, για να αντιμετωπιστούν οι δαπάνες της Γιορτής και το οποίο θα γίνει προσπάθεια να είναι υψηλής ποιότητας, να γίνουν και άλλες εκδηλώσεις πολιτιστικές ώστε να ικανοποιηθούν και άλλες απαιτήσεις.

Γιορτή κρασιού

Θα γίνει προσπάθεια να παρουσιαστούν θεατρικές παραστάσεις, χορευτικά συγκροτήματα, εκθέσεις κ.ά.

Την τελευταία μάλιστα μέρα της Γιορτής η Ν. Αγχιάλος τιμά το ολοκαύτωμα της Παλαιάς Αγχιάλου (30 Ιουλίου). Στόχος είναι και φέτος να είναι πιο πλούσιες οι εκδηλώσεις για το σκοπό αυτό. Οι γιορταστικές αυτές μέρες του Ιουλίου, ιδιαίτερα η 30η Ιουλίου είναι ευκαιρία για έναν αντάμωμα των Αγχιαλιτών στην πατρίδα Ν. Αγχιάλο. Καλό είναι να το προσπαθήσουμε.

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Στη Νέα Αγχιάλο, μέσα στο πανέμορφο παρκάκι της παραλίας χτίστηκε σύγχρονο αναψυκτήριο του Δήμου. Στοιχίσε 4 εκατομμύρια, προσφορά προς το Δήμο του συμπατριώτη μας εφοπλιστή Πάρη Δράγνη.

Το αναψυκτήριο ήδη λειτουργεί και ο μισθωτής πληρώνει στο Δήμο 3.650.000 δραχ. ετησίως. Ελπίζουμε ότι θα το χαρούμε όλοι μας το καλοκαίρι και θα επαινέσουμε το δωρητή γι' αυτή του τη δωρεά όπως και για τις άλλες.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 1990

Τον Ιανουάριο έγιναν εκλογές για ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Εξελέγησαν για το Δ.Σ.:
Λίτσα Βλαχάκη Πρόεδρος
Κούλα Κουτμάνη Αν)δρος
Ελευθερία Καταραχιά Γραμ.
Ελένη Γκίνη Ταμίας

Μέλη:
Ελένη Μαραγκοπούλου
Πανδώρα Κρικέλη
Μαίρη Κακάνη - Βιριδί

Εξελεγκτική Επιτροπή:
Ελένη Δισλή, Ελένη Ζήση,
Μπέτη Λάζουλου.

Επίσης μέσα στο Γενάρη έγινε η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου

λαϊκός Ζωγράφος Θεόφιλος. Καταλήξαμε στα Χάνια του Πηλίου όπου επακολούθησε φαγοπότι με χορούς και τραγούδια.

Επίσης μια Παρασκευή παρακολουθήσαμε την ακολουθία του Ακάθιστου Ύμνου στη μονή Αγίας Τριάδας στην Άνω Γατζέα Πηλίου. Το μοναστήρι έχει ανακαινισθεί προσφάτως, είναι πανέμορφο και έχει πολύ ωραία θέα προς το καταπράσινο Πήλιο και τον Παγασιτικό. Παρακολουθήσαμε με μεγάλη κατανύξη την ακολουθία των ύμνων προς τη Θεοτόκο, που αποδόθηκαν από τους μοναχούς καταπληκτικά.

ΓΑΜΟΙ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Την Κυριακή 10.6.95 στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Αττικής έγιναν οι γάμοι του Σωκράτη Μπουφίδη του Γεωργίου, εκλεκτού μέλους του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, με τη δεσποινίδα Γιώτα.

Μετά τα στέφανα οι νεόνυμφοι έδωσαν δεξίωση στο ξενοδοχείο «NOBOTEΛ» όπου παραβρέθηκαν πάνω από 350 προσκεκλημένοι και γλέντησαν με γερό φαγοπότι και χορεύσαν με τους ήχους μελωδικής μουσικής. Στο τέλος οι παρευρεθέντες γεύτηκαν τη γλύκα δόροφης τούρτας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχεται στους νεόνυμφους: «ΖΩΗ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ, ΜΕ ΓΛΕΝΤΙΑ, ΜΕ ΧΑΡΕΣ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ» και στους γονείς τους Γιώργο και Πιπίτσα «ΝΑ ΤΟΥΣ ΖΗΣΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΧΟΡΕΨΟΥΝ ΕΙΚΟΝΙΑ».

Γεννήσεις

Φασούλα, κορίτσι του Κων)νου Ζήσης, αγόρι του Γεωργίου Αποστολοπούλου, κορίτσι του Γ. Στεργίου, κορίτσι του Κων)νου Βασιλός, αγόρι του Βασιλείου Βουλγαράκης, αγόρι του Γεωργ.

Βαπτίσεις

Παρθένος Στέφανος του Νικολ. Σπύρου Νικόλαος του Μιχαήλ Καλογήρου Βασιλική του Ελευθ. Ντούλιας Κων)νος του Γεωργ. Δημοπούλου Μαρία του Παύλου Γκίνη Ελένη του Ράλλη Δάινιας Ζήσης του Κων)νου Μπελιώτη Κλεοπάτρα - Μαρία του Αγγελίου Αμυνιώτης Κων)νος του Κυρ. Αναστασίου Αλέξανδρος του Αντ. Τσίτογλου Αικατερίνη του Ιωσ. Μπούτλα Στυλιανή - Ειρήνη του Σπυρίδωνος Κουζίδης Χρήστος του Εμμ.

Γάμοι

—Κολώνης Ιωάννης του Γεωργ. Ντάφου Ευγενία του Σπυρ.
—Κυριέρης Δημήτριος του Θεοδ. Σμπυράκη Σοφία του Δημ.
—Γεωργίου Απόστολος Πασχ. Μπολιού Αθηνά του Αποστόλ.
—Μάσκας Θεοφάνης του Μιχ. Ματάκια Αικατερίνη του Βασ.
—Μιχαλόπουλος Νικόλαος Γερ. Χρόνη Φανή του Αποστόλου

Θάνατοι

Κραβαρίτης Θωμάς του Δημ. Κοντοβάς Αθανάσιος του Κων. Γκινίδου Σουλτάνα του Νικολάου Σούλερ Γεώργιος του Βίκτωρος Κιατσέλης Γεώργιος του Ιωάννου Παρασκευά Κουφαλιδάκης Γεώργιος του Βασ. Λίνας Ιωάννης του Κων) Μαλαματλής Πουλημένος του Ιορδάνη

Ο Ληξιαρχος Ν. Αγχιάλου
ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

«Μην αφήνετε τις σκαούλες με τα σκουπίδια έξω από τα δεχεία απορριμάτων...».

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑΣ ΜΕ ΕΙΚΟΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΤ. ΡΩΜΥΛΙΑ

Στις 4 Ιουνίου Κυριακή έγινε μεγάλη τελετή των «Θυρανοιξίων» στη θέση Λειβαδίτσα της Ραχώνας Κουφαλιών Μακεδονίας. Στο ναΐδιο που χτίστηκε εκεί τοποθετήθηκε η Ιερή Εικόνα της ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑΣ που έφεραν συμπατριώτες μας από το μοναστήρι του Καβακλή της Ανατ. Ρωμυλίας.

Η τελετή άρχισε με αρχιερατική λειτουργία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πέλλας κ.κ. Χρυσοστόμου. Ύστερα από εμπνευσμένη ομιλία του Μητροπολίτη, έγινε η θεμελίωση αναμνηστικής πλάκας από τον υπουργό Μακεδονίας και Θράκης. Επιδίωκε-

ται ώστε ο Ναός αυτός να γίνει το πνευματικό κέντρο των Ανατολικορουμελιωτών.

Στην τελετή παρευρέθηκαν νομάρχες, δήμαρχοι, ιερείς, πνευματικοί άνθρωποι της περιοχής και των Ελλήνων από την Ανατ. Ρωμυλία και πολύς κόσμος. Χορευτικά συγκροτήματα με παραδοσιακές ενδυμασίες χορεύσαν λεβέντικους χορούς της αλησμόνητης Πατρίδας. Το Σύλλογό μας εκπροσώπησε ο πρόεδρος κ.Δημ. Καραγατσλής, που επέστρεψε κατασυσκινημένος που έζησε το μεγάλο ενθουσιασμό και τον πατριωτισμό των Εξριζωμένων Ελλήνων από την Ανατ. Ρωμυλία.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΝΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

«ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ»

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΚΕΙΜΕΝΟ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

του Στάθη Βέτσικα — Αθήνα 1994

Ο Στάθης Βέτσικας κατάγειται από τις Μικροθήβες Μαγνησίας και από χρόνια είναι δάσκαλος και διευθυντής στο Β' Δημοτικό Σχολείο Νέας Αγχιάλου. Έχει άριστες ευρύτερες ανησυχίες και δεν περιορίζεται στα στενά δασκαλικά του καθήκοντα. Αυτό δείχνει το βιβλίο του «ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ», που πήραμε πριν λίγο καιρό.

Το βιβλίο αυτό είναι γραμμένο με πολλή προσοχή και μεράκι. Στις 111 σελίδες του βρίσκει ο σημερινός αποπροσανατολιστός νέος, αλλά και ο άνθρωπος κάθε ηλικίας, ηθικά πρότυπα αναγνωρισμένης αποδοχής, μέσα στο πλήθος των σαρκικών απολαύσεων της σύγχρονης ζωής. Είναι ένα βιβλίο που κυκλοφόρησε στην ώρα του, για να βροντοφωνάξει πως υπάρχουν ακόμα άνθρωποι σ' αυτόν τον τόπο, που ασχολούνται με τις ηθικές αξίες, ενάντια στον ευδαιμονισμό της καταναλωτικής μας κοινωνίας.

Γράφει ο συγγραφέας στο τέ-

λος της εισαγωγής του: «Ζώντας λοιπόν, την εποχή κατά την οποία τα νιάτα της πατρίδας μας έχουν ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε από ηθικά ερείσματα, υψηλά ιδανικά και ευγενή πρότυπα, θεώρησα υποχρέωση και καθήκον μου, καταβάλλοντας κάθε δυνατή προσπάθεια να μεταφράσω έμμετρα και προσιτά στους πολλούς, την τραγωδία αυτή του Ευριπίδη, πιστεύοντας ότι η έξοχη μορφή του Ιππολύτου είναι ικανή... να εμπνεύσει και να καθοδηγήσει τους νέους στην οδό της αρετής».

Η γλώσσα κυλάει αδιάστατα στη μετάφραση και διαβάζεται ευχάριστα. Ο δεκαπεντασύλλαβος στίχος κάνει πιο προσιτή την ποίηση σ' αυτούς που δεν έχουν ασχοληθεί πολύ με λογοτεχνία. Η σύγκριση όμως είναι η καλύτερη απόδειξη κι ες την επιχειρήσουμε:

Ο Σ. Βέτσικας στους 4 πρώτους στίχους του «ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ» αποδίδει τα λόγια της Αφροδίτης ως εξής:

«Μεγάλη και περίφημη πα στα ουράνια είμαι και στους ανθρώπους ξακουστή, όσοι τον ήλιο βλέπουν και κατοικούν ανάμεσα σ' Ατλαντικό και Πόντο που Κύπρη με φωνάζουνε και με τιμούν περίσσια».

Στη μετάφραση του Τ. Ρούσσου διαβάσουμε:

Η Κύπριδα είμαι εγώ, θεά μεγάλη στους θεούς ξακουστή και στους ανθρώπους· κι απ' τους θνητούς που βλέπουνε του ήλιου το φως και ζουν ανάμεσα στον Πόντο και στου Ατλαντικού τις άκρες,

Συγχαίρουμε το Σ. Βέτσικα στε γρήγορα να δούμε και το δεύτερο της επιτυχή παρουσίαση του τερο. Θανάσης Κιλμπασάνης

ΑΧΕΛΙΝΕΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ

Ένα κόμπο, πε ντον κόμπο = Μια γουλιά, πολύ λίγο, με το σταγονόμετρο.

— Πόσο κρασί ήπιες και μέθ' σες;

— Δεν ήπινα πολύ, έναν κόμπο.

Κρυφ, ντην όρεξη σ' = Κάνε όρεξη. Το λέγανε ειρωνικά σε κάποιον που περιμένει κάτι αλλά δεν θα έρθει.

Τ'ι φυλαγ'ς και δεν παντρεύεσαι; Θέλ'ς να πάρ'ς ντη Σουλτάνα; Κρύφ, ντην όρεξη σ'!

Ρίχνω τα μούτρα μ' = Ταπεινώνομαι, υποχωρώ.

Τι να καν' ο γέρος, που μάλωσε πε ντη γριά και δε ντο μλούσε. Ρίχνει τα μούτρα τ' και γυρεύ' (ι) να ντο σχωρέσ' (ι).

Ού στο κακούτσικο! = Τι κακό, τι συμφορά!

Άμα είδε η μάνα το παιδί ντης κλαμένο φώναζε: Ού στο κακούτσικο! Τι έπαθες μπρε παιδί μ';

Κλαίει τσατσαρίζ' ή χτυπιέται τσατσαρίζ' = κλαίει και οδύρεται, λυποθυμά, κάνει κινήσεις απελπισίας.

Η μάνα, άμα είδε ντο γιο ντης μισοπεθαμένο, χτυπιέται τσατσαρίζ'. Ντη ρίχνουνε νερό να ντη συνεφέρ'νε.

Από το κόψιμο της Βασιλόπητας του Συλλόγου Γυναίκων.

στο ξενοδοχείο «ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ» και επακολούθησε καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

Ο Σύλλογος διοργάνωσε το καθιερωμένο έθιμο των τριημέρων στο κέντρο «ΓΑΛΗΝΗ» Νέας Αγχιάλου, με τρικούβερτο γυναικείο γλέντι. Στο γλέντι αυτό συμμετείχαν σχεδόν όλες οι γυναίκες της Ν. Αγχιάλου από 5 μέχρι 85 ετών.

Με συνεργασία Δήμου και Συλλόγου διοργανώθηκε αποκρίατικο γλέντι στην παραλία της Ν. Αγχιάλου, όπου προσφέρθηκαν δωρεάν: Φασόλες μαγειρεμένες από τις γυναίκες του Συλλόγου, νηστίσιμες σαλάτες και φυσικά το εκλεκτό κρασί της Ν. Αγχιάλου (προσφορά του Συνεταιρισμού). Το αποκρίατικο γλέντι είχε πάρα πολύ μεγάλη επιτυχία, με μεγάλη συμμετοχή των κατοίκων της πόλης και της γύρω περιοχής.

Διοργανώσαμε πολλές απογευματινές συγκεντρώσεις, όπου αναπτύχθηκαν διάφορα θέματα (κοινωνικά, ιατρικά, καλλιτεχνικά και φιλοσοφικά)

Πραγματοποιήσαμε ημερήσια εκδρομή και επισκεφθήκαμε το Δημαρχείο του Βόλου. Ενημερωθήκαμε για την ιστορία του Βόλου από παλαιότερων χρόνων μέχρι σήμερα. Στη συνέχεια επισκεφτήκαμε το λαογραφικό μουσείο της Μακρυνίτσας και τις υπέροχες εκκλησίες, ως και τα κτίσματα που είχε ζωγραφίσει ο

Τιμήσαμε τη «ΜΑΝΑ» με συγκέντρωση όλων των γυναικών της Αγχιάλου στην καφετέρια «ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ». Έγινε σχετική ομιλία και απαγγελίες ποιημάτων από τις κ.κ. Αμαλία Πίνα - Πολυβρόχου, Ελευθερία Καταραχιά, Ελένη Μαραγκοπούλου, Βαλασία Χαροντάκη, Πόπη Διαμαντάνια - Μπασδάνη και Μαίρη Κακάνη - Βιριδί. Ο Σύλλογος σ' όλες τις παρευρεθείσες πρόσφερε

ένα υπέροχο μεταξωτό μαντίλι, που όλες το δέχτηκαν με μεγάλη χαρά και αμέσως στόλισαν μ' αυτό το λαιμό τους.

Επίσης ο Σύλλογός μας συμμετείχε και στις εορταστικές εκδηλώσεις που έγιναν στην Παλιά Αγχιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας, σημερινή ΠΟΜΟΡΙΕ, με το μέλος του Δ.Σ. Πανδώρα Κρικέλη στις 6 Μαΐου 1995 στο μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου.

Για το Σύλλογο Γυναίκων
Ελευθερία Καταραχιά - Γκίνη

Συγχαρητήρια Αρραβώνων

Στο συμπατριώτη μου Ιωάννη Κων. Γκινίδη, Φυσικό, που αρραβωνιάστηκε με τη δίδα Παναγιώτα Δούκα, ηλεκτρονικό μηχανικό, από τη Θεσσαλονίκη, συγχαίρω εγκάρδια και τους εύχομαι ΚΑΛΑ ΣΤΕΦΑΝΑ.

Θ. Κιλμπασάνης

"ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

(1877-1965)

Το να σκιαγραφήσουμε την προσωπικότητα και την ιστορία του γιατρού Αναγνώστη Παρασκευόπουλου, είναι σαν να γράφουμε την ιστορία της Νέας Αγχιάλου. Γιατί ο γιατρός (έναν ήταν ο Γιατρός!) εγκαταστάθηκε στη Νέα Αγχιάλο μόλις αυτή ιδρύθηκε (1908) και έφυγε ύστερ' από 50 χρόνια, όταν συνταξιοδοτήθηκε.

Ο Αναγνώστης Παρασκευόπουλος δεν ήταν Αγχιαλίτης. Ήταν Ζωπολίτης. Είχε τελώσει την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1904 και εργαζόταν ως γιατρός στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός» στην Αθήνα. Όταν το 1906 ήλθαν πρόσφυγες οι Αγχιαλίτες στην Αθήνα, διορίστηκε κρατικός γιατρός των προσφύγων για την περίθαλψή τους. Το 1908 μετακινήθηκαν οι πρόσφυγες Αγχιαλίτες στη νέα πατρίδα, τη Νέα Αγχιάλο. Τότε προτάθηκε στον Αναγνώστη Παρασκευόπουλο να διορισθεί για λίγα χρόνια κρατικός γιατρός στη Νέα Αγχιάλο. Στην αρχή του αιώνα μας οι γιατροί ήταν σπάνιο είδος στη χώρα μας κι' ένας γιατρός εγκατεστημένος στην Αθήνα τότε, είχε λαμπρό μέλλον. Υπάρχουν όμως και οι ιεραπόστολοι και τέτοιοι ήταν ο Αναγνώστης Παρασκευόπουλος, που όταν ο κορυφαίος τότε καθηγητής γιατρός Χρηστομάνος του υπέδειξε: «Παρασκευόπουλε, έχεις ιερόν χρέος να προσφέρεις τις υπηρεσίες σου στους δυστυχείς συμπατριώτες πρόσφυγες», εκείνος δεν σκέφτηκε ούτε τη λαμπρή σταδιοδρομία της Αθήνας, ούτε την καλή ζωή, ούτε τα λεφτά και ήρθε στην εξορία του Αδάμ, αφού η Νέα Αγχιάλος ούτε αμαξινό δρόμο για το Βόλο δεν είχε (με καίκι πήγαιναν). Οι Αγχιαλίτες εγκαταστάθηκαν σε μέρος νοσηρό, όπου η ελονοσία θέρριζε. Ο μισός κάμπος ήταν βάλτος και τα κουνούπια σύννεφα. Η αιματοουρία και ο θάνατος πληνιόταν. Η προσφορά του Γιατρού ήταν μεγάλη, γιατί με αυτοθυσία και σκληρές συνθήκες ζωής αντιμετώπισε μόνος (τότε δεν υπήρχαν βοήθειες απ' αλλού) όλες τις περιπτώσεις και έσωσε ζωές. Όχι μόνο ως γιατρός αλλά και σαν άνθρωπος μορφωμένος βοήθησε στη συγκρότηση και ανάπτυξη των συμπολιτών του, πρωτοστάτησε στην ίδρυση του Συνεταιρισμού και αυτός του έδωσε το όνομα «ΔΗΜΗΤΡΑ», είχε λόγο στην πολιτιστική ζωή του χωριού (ανέβασμα θεατρικών έργων, δημοσιεύσεις του σε τοπικές και άλλες εφημερίδες) και ήταν ενεργός πολίτης, φιλελεύθερος Δημοκράτης. Αλλά η κομματική μισαλλοδοξία κι εδώ εθρίαμβε και στα 1916, κίνημα Θεσσαλονίκης εναντίον του βασιλιά, οι Επίστρατοι (οργάνωση βασιλοφρόνων) συνέλαβαν το Γιατρό με την κατηγορία, πως τη νύκτα έκανε σήματα με τη λάμπα (ο γιατρός διάβαζε ως αργά το βράδυ) απ'

το παράθυρο του σπιτιού του στα βενιζελικά υποβρύχια στον Παγασητικό! Θέλησαν να τον πάνε στο Στρατοδικείο στο Βόλο, αλλά πλήθος γυναικών ξεσηκώθηκε κι άρπαξε απ' τα χέρια των Επιστράτων το Γιατρό. Παρ' όλα αυτά ο Γιατρός δεν κάμφθηκε. Ήταν φιλόφρων. Ποτέ δεν ζητούσε χρήματα από φτωχούς και σχεδόν όλοι του χρωστούσαν επισκέψεις και περίμενε να πληρωθεί στο θέρος. Φαρμακείο δεν υπήρχε στη Νέα Αγχιάλο κι ο Γιατρός έκανε και τον Φαρμακοποιό, χαρίζοντας πολλές φορές, εκτός απ' την ιατρική αμοιβή και την αξία των φαρμάκων που χορηγούσε στους άρρωστους. Χαρακτηριστικό περιστατικό ήταν κάποια σημειώματα που έδιναν οι Πρόεδροι της Κοινότητας σε άπορους δημότες «Προς τον Ιατρόν Α.Π. Παρασκευόπουλον επισκεφθείτε άπαξ τον άπορον δημότην Α.Β. εις χρέωσιν της Κοινότητος», που τις περισσότερες φορές έμεναν απλήρωτα (άδαιο το ταμείο της Κοινότητος!).

Δύσκολα χρόνια και ανεκτίμητη η προσφορά του Γιατρού, που ήταν αναγκασμένος να τρέχει και τη νύκτα στα κατοράχια παίρνοντας του χωριού (μόνο χωματόδρομοι άστρωτοι και ρέματα υπήρχαν τότε) μ' όλες τις καιρικές συνθήκες. Έπρεπε να ξέρει και να κάνει τα πάντα: Χειρουργικές επεμβάσεις, δύσκολες γέννες, σοβαρές αρρώστιες, που ήθελαν άμεση ιατρική βοήθεια. Ποτέ δεν παραπονέθηκε, ούτε εκμεταλλεύτηκε τη θέση του για πλουτισμό και όλη η περιουσία του ήταν ένα σπίτι και μικρός κλήρος, που του είχε παραχωρήσει, όπως σ' όλους τους Αγχιαλίτες, το Κράτος. Πολλές φορές, του έγιναν προτάσεις να δουλέψει στο Βόλο, αλλά εκείνος έμενε σταθερός στην αποστολή του και στη Νέα Αγχιάλο και τους εκεί φίλους του, Διαμάντη Καλλιτζόγλου, Μιχάλη Τσιτσινία, Κ. Εμμανουηλίδη, Παναγιώτη Διονυσίου, Ι. Ζορ-

Από το 1986 κυκλοφορεί το βιβλίο του συμπατριώτη μας Γιώργου Διονυσίου «ΑΧΕΛΙΝΑ». Από τις λαϊκές παραδόσεις της Αγχιάλου. Περιλαμβάνει το γλωσσικό ιδίωμα, τα ήθη και έθιμα, την παραδοσιακή ζωή. Μπορείτε να το βρήτε στο Βιβλιοπωλείο του Λεωτέρη Λάζουλου στη Νέα Αγχιάλο ή στον ίδιο το συγγραφέα πάλι στη Νέα Αγχιάλο. Τιμή 2.000 δραχ.

Από πέρα κυκλοφορεί επίσης το βιβλίο του συμπατριώτη μας Θανάση Κιλμπασάνη «ΙΣΤΟΡΙΕΣ, ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ». Είναι γραμμένο στην Αχελινή διάλεκτο και τιμάται 1.500 δραχμές. Είναι ένα βιβλίο που δεν πρέπει να λείπει από κανένα Αγχιαλίτικο σπίτι.

μπά, Σταύρο Αργυρόπουλο και άλλους καλούς συμπατριώτες. Αξίζει να σημειωθεί, ότι ως επιστήμονας ήταν τελείως ενήμερος, γιατί έπαιρνε το 15 θήμερο ιατρικό Γαλλικό περιοδικό «LA PRESSE MEDICALE» εγνωσμένης εγκυρότητας και έτσι γνώριζε όλες τις τελευταίες εξελίξεις της ιατρικής.

Δεν έλλειψαν δέβαια στα προπολεμικά χρόνια οι κομματικές αντιθέσεις, που ούτε τον Γιατρό σεβάστηκαν. Έτσι στα 1935 στο κίνημα των Βενιζελικών, ο Γιατρός οδηγήθηκε στο Στρατοδικείο της Λάρισας με την κατηγορία, ότι μέσα στο καφενείο του Τρικούπη μίλησε υπέρ των κινηματιών. Το Στρατοδικείο τον αθώωσε, αλλά η πικρία για την αχαριστία ωρισμένων συμπατριωτών έμεινε. Στα δύσκολα χρόνια της κατοχής ο Γιατρός (65 χρονών) πήγαινε με γαϊδάρο τακτικά στο 'Ακετσι, Αϊδίνι και Καρανταναλί, για να δει τους αρρώστους!

Αλλά κάποτε η ιστορία έχει τέλος κι ο Αναγνώστης Παρασκευόπουλος σε ηλικία 79 ετών δεν μπορούσε πια να κάνει το γιατρό. Πέρασε τα τελευταία χρόνια της ζωής στην Αθήνα, κοντά στους δυο γιούς του, με την ικανοποίηση ότι παρ' όλες τις αντίξοες συνθήκες εξετέλεσε στο ακέραιο το καθήκον του ως Γιατρός και ως Άνθρωπος στη Νέα Αγχιάλο. Στους παλιούς Αγχιαλίτες μένει ζωντανή η ανάμνηση του Γιατρού Αναγνώστη Παρασκευόπουλου, γιατί στις μέρες μας αρχίζουν να λείπουν οι αλτρουιστές κι οι καλοί Σαμαρίτες.

Τ. Π.

«ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
Ιδιοκτήτης - Εκδότης:
Σύλλογος των Αγχιαλιτών
της Αθήνας «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Υπεύθυνος Έλης:
Θανάσης Κιλμπασάνης

Συντακτική Επιτροπή:
Θανάσης Κιλμπασάνης
Δημήτριος Καραγατσής
Ευαγγελία Αργυροπούλου

Διακπεραίωση:
Θανάσης Κιλμπασάνης
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Τιμή φύλλου δραχ.	250
Ετήσια ιδιωτών	1.000
Συλλόγων και ΝΠΔΔ	2.000
Εξωτερικού δολάρια	15

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
Θανάσης Κιλμπασάνης
Τραπεζούντος 5
11527 ΑΘΗΝΑ
Τηλέφωνα:
7709084 — 8081503

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Μιχ. Πιλαμάρης
Σαρρή 27 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 3252385

ΛΕΛΕΚΙΑ ΣΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ

Για πρώτη φορά — ύστερα από πολλά χρόνια — την Άνοιξη εφέτος, στη μικρή μας πόλη, την έφερε και πάλι ένα χαριτωμένο ζευγάρι πελαργών.

Ήρθε, ξαφνικά κι' απρόσμενα, και εγκαταστάθηκε πάνω στο φιλόξενο ψηλό кампанариό του πολυούχου μας Αγίου Γεωργίου, το οποίο — ειρήσθω εν παρόδω — χτίστηκε με δωρεά του μακαρίτη μπάρμπα-Γιάννη Μάντη.

Εκεί, με πολύ μεράκι, έστησε την παραδοσιακή φωλιά του, από ξερά κλαδιά και χόρτα, σκορπίζοντας σε όλους μας, με την ευοίωνα αυτή εμφάνισή του, αισθήματα χαράς και αισιοδοξίας.

Το ζευγάρι των πανέμορφων αυτών αποδημητικών πουλιών, με την αμυγνέ λευκή φτερωτή εμφάνιση, διανθισμένη με αριές μαύρες πινελιές, τα μεγάλα φτερά, τα μακριά και και λεπτά κοκκινωπά πόδια, το μακρύ ράμφος, ασορτί με το χρώμα των ποδιών, το ανάλαφρο αρχοντικό περπάτημα, ίσως να είναι το ίδιο που είχε έρθει και πέρσι, εδώ στην Αγχιάλο, την ίδια περίπου εποχή.

Τότε, είχε εγκατασταθεί, όπως παλιότερα οι πρόγονοί του, στην κορφή του πανύψηλου αιωνόβιου πεύκου, που βρίσκεται στο πίσω μέρος του δημοτικού σχολείου. Δυστυχώς όμως τότε, έτυχε κάθε άλλης παρά φιλόξενης υποδοχής.

Μόλις έφτασε τη φωλιά του, κάποιος... φαινοί εγκέφαλοι άδραξαν τα τσεκούρια και άρχισαν να πελεκούν, μετά πολλής μανίας, τη βάση του κορμού του πεύκου, για να το γκρεμίσουν, με το «ακαταμάχητο» επιχείρημα ότι παρεμπόδιζε την κατασκευή του νέου διδακτηρίου, που ανεγειρόταν στην άλλη άκρη του μεγάλου οικοπέδου! (Περίπτωση πρωτοφανούς ανευθυνότητας).

Ευτυχώς που, στη θέα του διαπραττόμενου φοβερού περιβαλλοντικού και συναισθηματικού ανοσιουργήματος, ευαισθητοποιήθηκαν κάποιοι συμπολίτες μας, οι οποίοι, κινητοποιθέντες άμεσα, απέτρεψαν την ολοκλήρωση του εγκλήματος και διέσωσαν, την τελευταία στιγμή, από βέβαιο θάνατο, το ωραιότατο και ιστορικό αυτό δέντρο, στη σκιά του οποίου έμαθαν γράμματα και γαλουχήθηκαν όλες οι γενιές των αγχιαλιτόπουλων από συστάσεως Νέας Αγχιάλου μέχρι σήμερα.

Το ευτύχημα, πάντως, είναι ότι το περήφανο αυτό δέντρο επιβίωσε τελικά και μαζί μ' αυτό τόσες και τόσες, συνυφασμένες με τις φυλλωσιές του, νοσταλγικές αναμνήσεις όλων μας, από τα ξένοιαστα μαθητικά μας χρόνια. Στο γέρικο κορμί του όμως θα παραμείνουν ανεξίτηλα τα σημάδια από τα χτυπήματα των βανδάλων.

Όταν, όμως, άρχισαν να πέφτουν αδυσώπητες οι τσεκουριές και να τραντάζεται ολόκληρο το δέντρο, το

Ζεύγος των ανύποπτων πελαργών εγκατέλειψε κατατρομαγμένο τη φωλιά του κι' έφυγε μακριά και δεν ξαναγύρισε μέχρι τέλους του περσινού καλοκαιριού.

Πριν από πολλά χρόνια, όταν δεν είχε αρχίσει ακόμη η αλόγιστη χρήση των φυτοφαρμάκων και η εξαιτίας αυτής καταστροφή, σε μεγάλο βαθμό, της τοπικής πανίδας, ερχόντουσαν κάθε άνοιξη στον τόπο μας πολλοί πελαργοί, που έστηναν εδώ τις φωλιές τους και φεύγανε στις αρχές του φθινοπώρου. Προτιμούσαν τα μέρη μας διότι εδώ εύρισκαν άφθονη τροφή στους πολλούς υγρότοπους που υπήρχαν — και υπάρχουν ακόμη — και τους ευνοούσαν ιδιαίτερα οι κλιματολογικές συνθήκες και το οικοσύστημα γενικά της περιοχής μας.

Τα προσφιλέστερα μέρη, στα οποία έφτιαχναν τις φωλιές τους, ήταν τα πεύκα του σχολικού κήπου, η στέγη του δημοτικού σχολείου, το μεγάλο πεύκο στον κήπο του αρχοντικού Δημητρίου Ξανθούλη, στο κέντρο της Αγχιάλου, η στέγη του διώροφου πανδοχείου Ιωάννη Μάντη, στη συνοικία «Βάλτος», η στέγη του διώροφου σπιτιού Ιωάννη Ζορμπά, στο χώρο όπου υπάρχουν σήμερα τα ευρήματα της μεγάλης παλαιοχριστιανικής βασιλικής του Αρχιερέως Πέτρου, στο οποίο, κατά την περίοδο της ιταλικής κατοχής, στεγαζόταν η Καραμνιερία (ιταλική αστυνομία), η στέγη του διώροφου σπιτιού Σταύρου Αργυροπούλου, που βρισκόταν σε περίοπτη θέση, στην κορυφή του λόφου, δυτικά της εκκλησίας και σε άλλα κατάλληλα υψηλά σημεία.

Η παρουσία των χαριτόβριτων αυτών πουλιών, που λαμποκοπούσαν στο φως του ήλιου, που διέσχιζαν, προς κάθε κατεύθυνση, ακούραστα τον αγχιαλίτικο ουρανό, κουβαλώντας, με τα ράμφη τους, πλούσια τροφή στους νεοσσούς των και διέγραφαν κύκλους πάνω από τις φωλιές τους, περιφρουρώντας την οικογενειακή τους ασφάλεια, που δούσαν την ατμόσφαιρα με τα χαρακτηριστικά κροταλισμάτα τους και συμβίωναν αρμονικά με τους κατοίκους, προσέδιδε ιδιαίτερη χάρη, ομορφιά και γραφικότητα και έκανε πιο ειδικακή τη ζωή και την εικόνα του χωριού μας.

Λέτε αυτή η, έστω «αναγνωριστική», αλλά πάντως ενθαρρυντική επίσκεψη του «πρωτοποριακού» αυτού ζεύγους λελεκίων να σημάνει το οριστικό ξαναγύρισμα των συμπαθτικών αυτών πουλιών στα μέρη μας και τη δική μας επιστροφή σ' ένα καθαρό και υγιεινό φυσικό περιβάλλον, που όλοι μας συνειδητά θα προσπατούσαμε, και πρώτιστα, από τις δικές μας καταστροφικές δραστηριότητες και τον ισοπεδοτικό καταναλωτισμό μας;

Μακάρι!...

Γ. ΜΠΟΥΡΤΖΗΣ

Μια επιστολή του γεωπόνου Βασίλη Μπουφίδη

Η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας του συλλόγου των εν Αθήναις Αγχιαλιτών (ΑΓΧΙΑΛΟΣ) πήρε την απόφαση να μη δημοσιευθεί το δεύτερο μέρος της εργασίας μου «Σαρακατσάνοι και Βλάχοι» για λόγους καθαρά τοπικιστικού πνεύματος. Η συντακτική επιτροπή πρέπει να γνωρίζει, ότι η εργασία μου αυτή, πρώτον δεν γράφτηκε για την «Αγχιάλο» και δεύτερον έτυχε των καλύτερων επαίνων και σχολίων από πολλά πολιτιστικά κέντρα, δήμους, επιστήμονες και απλούς ανθρώπους, οι οποίοι διαπίστωσαν την καθαρότητα και ε-

πιστημονική αριστεία των ιστορικών στοιχείων που αναφέρω. Ακόμα απολογίστηκαν ότι πάρα πολλά από τα αναφερόμενα για τις ιστορικές αυτές φυλές δεν τα γνώριζαν.

Είναι η δεύτερη άποψη, αψυχολόγητη επέμβαση αυτής της επιτροπής σε γραφτά μου, και αναφέρω την μη δημοσίευσή πάλι, στην ίδια εφημερίδα περίπου, ένα λογιόδιό μου για την επέτειο της μάχης της σοδειάς, που γιορτάζεται απ' τους αντιστασιακούς της περιοχής, στη θέση Κόκκινα όπου η επιτύμβια πλάκα.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΩΤΙΕΣ Τ' ΑΓΙΑΝΝΙΟΥ

Στη Νέα Αγχιάλο, όπως και στην Παλιά, στις 23 του Ιούνη άνοιγαν τον Κλήδονα σε κάθε γειτονιά χωριστά. Το έθιμο αυτό ακόμα και σήμερα συντηρείται στη Νέα Αγχιάλο. όμως πολύ ξεθωριασμένο. Δεν υπάρχει σήμερα εκείνη η αγωνία η αναμονή που εξάπτει τη φαντασία, η πίστη στα εξωτικά, ο φόβος γύρω από τον έρωτα και την αγάπη, που τότε ήταν υπό απαγόρευση και μόνο μυστικά μπορούσε να εκδηλωθεί, σαν αναστεναγμός ή μια ματιά από μακριά. Το ραβασάκι και η συνάντηση — στα κρυφά πάντοτε — ήταν επικίνδυνα, γι' αυτό και απάνια. Όχι, ότι οι νέοι και οι νέες ερωτεύονταν τότε λιγότερο, αλλά ο έρωτας ήταν δεμένος με την ντροπή και το γάμο. Τη δυσκολία του έρωτα εκφράζει παραστατικά η παρακάτω στροφή ενός τραγουδιού της εποχής εκείνης:

Δώδεκα χρονώ ήμουνα κοριτσάκι
μικρό κι ανήλικο, καλέ, δεν έξερα
απ' αγάπη.

Την ενόμιζα πως ήταν παινιδοί
μα σαν την εδοκίμασα ήταν πικρή
φαρμάκι.

Σήμερα με την απελευθέρωση των ηθών τα πράγματα είναι πολύ απλά και φυσικά, άλλωστε υπάρχει και το τηλέφωνο.

Έτσι ο κλήδονας ήταν ένας έμμεσος τρόπος να εκφράσουν, οι κοπέλες κυρίως, τα ερωτικά τους αισθήματα για κάποιο πρόσωπο και με μαντικά καμώματα να μάθουν τις διαθέσεις και τα παιχνίδια της μοίρας. Ο συνδυασμός του και με τις φωτιές του Αγιαννιού επέτρεπε στους ερωτευμένους να εκδηλωθούν περισσότερο και να ανταλλάξουν φευγαλέες κουβέντες, χωρίς να γίνουν αντιληπτοί, εκτός που έδινε στον κλήδονα χαρακτήρα περισσότερο μυστηριακό και πανηγυρικό.

Εγώ θα σας περιγράψω εδώ τον κλήδονα και τα πηδήματα στις φωτιές του Αγιαννιού, όπως τα έζησα όταν ήμουν παιδί.

Ήταν Ιούνης του 1944, κατοχή, η Νέα Αγχιάλος καμένη κι εγώ 11 χρονών παιδί. Από του Αγίου Πνεύματος άρχισαν οι κουβέντες από τις κοπέλες τις γειτονιάς μου, το Στούπι, για τον κλήδονα.

Ένα θράδυ μαζεύτηκαν στην αυλή του σπιτιού μας πολλά κορίτσια μαζί με τις δυο μεγαλύτερες αδελφές μου και μίλησαν πως έπρεπε να οργανωθεί το έθιμο για να πάρουν μέρος όλες οι κοπέλες αλλά και οι νέοι της γειτονιάς. Αποφάσισαν τελικά να τον κάνουν στην αυλή του σπιτιού της Περζούλας του Μερτζάνη (δεν είχε καεί) και να προσκαλέσουν όλες τις κοπέλες της γειτονιάς.

Έγραψαν τα ονόματα αυτών των κοριτσιών, των γυναικών και των ανύπανδρων ανδρών, που ήθελαν να πάρουν μέρος στον κλήδονα και με επιφώτισαν να τους ειδοποιήσω λέγοντας:

«Τα κορίτσια σας προσκαλούν να έρθετε στον κλήδονα που θα γίνει στο σπίτι της Περζούλας του Μερτζάνη και στις 22 του μηνός το απόγευμα να πάτε το σουμάδι σας να το ρίξετε στο μπακράτσι».

Εγώ δέχτηκα με ενθουσιασμό να περάσω από τα σπίτια και να ειδοποιήσω όλα τα πρόσωπα που έγραφε το χαρτί, αλλά αξίωσα ναβάλουν εμένα να θιάζω τα σουμάδια «ριζικάρια» από το μπακράτσι (μπακράκι) τη μέρα που θα άνοιγαν τον κλήδονα.

Αν θυμάμαι καλά ειδοποίησα τις αδελφές Ελενίτσα και Βαγγελίτσα Βίγκλα, Λιλή και Σμαρώ Δημοπούλου, Πελαγίτσα και Χρυσούλα Σαράντη, Ελένη και Τσαντούλα Μπουφίδη, Θεανούλα και Ελενίτσα Μα-

ραγκοπούλου, το Μαρικάκι και τη Ζωγούλα της Βάσως, την Ελένη και Σμαρώ Ωρολογά (Σατσή), τη Σουλτάνα, Ανθή και Κλεονάκη Σαμακοβλή, τη Λούλα Θεοχαράκη, την Αλεξάνδρα Ψεύτογλου, την Πούλα του Ρούσσα, τη Στάσα την ανηψιά του Γεροσάμπος, ακόμα και την Αρμενοπούλα Βαρτούλη Καραμπετιάν και την Εβραίοπούλα Κάρμεν. Σίγουρα ειδοποίησα και άλλες που δε θυμάμαι, γι' αυτό ας με συγχωρέσει καμιά που πήρε μέρος σ' αυτό τον κλήδονα και δεν αναφέρεται το όνομά της εδώ.

Για μένα δεν ήταν η πρώτη φορά που παρακολούθησα το άνοιγμα του κλήδονα, όμως επειδή θα έβγαζα εγώ τα «σουμάδια» μου κινήθηκε η περιέργεια και παρακολούθησα όλες τις φάσεις του εθίμου με μεγάλο ενδιαφέρον.

Το απόγευμα στις 22 του Ιούνη βρέθηκα έξω από το σπίτι του Μερτζάνη και παρακολουθούσα τη γινόνταν στην αυλή. Πρώτες ήρθαν η αδελφή μου η Αφροδίτη μαζί με τη Χρυσάνθη του Σαραφάκη και την Ανθή του Σαμακοβλή. Κάτι είπαν και αμέσως έφυγαν με ένα μπακράκι άδειο στο χέρι. Πήγαιναν να φέρουν το «αμίλητο νερό». Εγώ τις πήρα από πίσω. Σ' όλο το δρόμο περπατούσαν διασπαστικά και δεν έβγαζαν μιλή. Μήτε χαιρετούσαν κανέναν απ' αυτούς που συναντούσαν στο δρόμο. Έφτασαν στη θάλασσα, γέμισαν το μπακράκι με θαλασσινό νερό και γύρισαν χωρίς να θιάζουν μιλή. Όταν μπήκαν στην αυλή του Μερτζάνη, ήταν εκεί μαζεμένες πολλές κοπέλες που ξεφώνησαν από ενθουσιασμό μόλις τις είδαν. Αυτές χωρίς να μιλήσουν άφησαν το μπακράκι με το νερό πάνω σ' ένα τραπέζακι στη μέση της αυλής.

Ύστερα έκαναν ένα κύκλο γύρω από το τραπέζι και είπαν όλες μαζί ρυθμικά:

«Κλείνουμε τον κλήδονα με τ' Αγιαννιού τη χάρη
κι όποιος έχει καλό ριζικό να δώσει και να πάρει».

Ύστερα άρχισαν να ρίχνουν τα «ριζικάρια» στο μπακράτσι, αφού πρώτα ονομάτιζαν με το νου τους το πρόσωπο που τους ενδιέφερε. Άλλη έριχνε δαχτυλίδακι, άλλη βραχιόλι, άλλη τσιμπιδάκι, άλλη καρφίτσα, κάτι τελοσπάντων που φορούσε πάνω της. Όσοι να σουρουπώσσει έρχονταν κοπέλες ακόμα και παντρεμένες και χήρες, (όπως η Όλγα η Χοντρή, η Μπούφαινα, η Δαχτάνα, η Σγουρίνα και άλλες που ήθελαν να μάθουν όχι τόσο για το μέλλον τους όσο για το μέλλον των παιδιών τους. Δεν έλυψαν ούτε τα παλικάρια της γειτονιάς.

Θυμάμαι το Γιάννη Τσακόγια, τον Πασχάλη τον αδελφό μου, το Θεοχάρη Θεοχαράκη, το Μήτσο Μπουφίδη, τον Αδάμ Μερτζάνη, το Δημοσθένη Δημόπουλο, το Μενέλαο Σαραφάκη. Πολλοί απ' αυτούς είναι σήμερα μακαρίτες.

Μόλις σουρουπώσε, σκέπασε η Περζούλα το μπακράτσι με ένα κόκκινο πανί, το έδεσε γύρω - γύρω με ένα σκοινί και το κλείδωσε με ένα μικρό λουκετάκι. Ύστερα το κρέμασε σε μια κυδωνιά που ήταν μέσα στον κήπο και όλοι διαλύθηκαν.

Την άλλη μέρα το βράδυ 23 Ιούνη, παραμονή της γέννησης του Ιωάννου του Προδρόμου, στην αυλή της Περζούλας γινόταν πανηγύρι. Όλη η γειτονιά ήταν στο πόδι. Γυναίκες, ανήλικες οι πιο πολλές, κάθονταν σε καρέκλες ή σκαμιά που έφεραν από τα σπίτια τους. Λιγοστοί οι άνδρες στέκονταν άρθιοι. Οι πιτσιρικάδες γυροφέρναν και γίνονταν ενοχλητικοί με το μέσα - έξω

στην αυλή και τα ξεφωνητά τους. Εγώ περίμενα ανυπόμονα να πιάσω δουλειά. Έβαλαν το τραπέζακι στη μέση της αυλής και η Περζούλα έφερε το μπακράτσι με τα ριζικάρια μέσα από το σπίτι της. Το είχε εκκρεμάσει από την κυδωνιά πολύ πρωί, πριν την ανατολή του ήλιου, γιατί κατά το έθιμο δεν πρέπει να το δει ο ήλιος. Αφού το άφησε πάνω στο τραπέζακι, έβγαλε από την τσέπη της το κλειδάκι και άνοιξε το λουκέτο, που δεν άφηνε να λυθεί το σκοινί που ήταν πιασμένο το κόκκινο πανί που σκέπαζε το μπακράτσι. Ύστερα είπαν όλοι δυνατά και ρυθμικά:

«Άνοιξετε τον κλήδονα να βγει η
χαριτωμένη
σ' όλο τον κόσμο Ξακουστή και
βγήκε μπερδεμένη».

Εγώ πλησίασα στο τραπέζι και χωρίς να ξεσκεπάσω το μπακράκι, παραμέρισα λίγο το κόκκινο πανί και έβαλα το χέρι μου μέσα. Το έχωσα βαθιά μέχρι τον πάτο και χάιδεψα τα «σουμάδια» που έκρυβαν τόσο μυστήριο. Χωρίς να μιλώ έπιασα ένα και περίμενα. Σε λίγο ακούγεται το πρώτο στιχάκι:

«Όταν περνάς να μη γελάς, γιατί
η μαμά μου θγαίνει,
γελάς εσύ γελώ κι εγώ και μας
καταλαβαίνει».

Μόλις σταμάτησε η φωνή βγάτω εγώ το ριζικάρι. Ήταν ένα δαχτυλιδάκι με θυσσινή πέτρα. Το σήκωσα ψηλά να το δουν όλοι. Ήρθε και το πήρε η Μαρίκα. Ήταν δική της. «Πολύ πετυχημένο, πολύ πετυχημένο!» φώναξαν απ' όλες τις μεριές, γιατί ήξεραν πως ο Θ. δεν έκρυβε την αγάπη του για τη Μαρίκα σε τρόπο που της δημιουργούσε προβλήματα με τη μάνα της.

Ξαναβουτάω το χέρι μου και πιάνω άλλο σουμάδι. Ύστερα από λίγο ακούγεται το δεύτερο στιχάκι:

«Γιατί, καλέ, όταν περνάς, όλο
αναστενάζεις;
Το Ξέρεις πως σε αγαπώ, γιατί
δε με κοιτάξεις;»

Σηκώνω ψηλά το σουμάδι. Έρχεται και το παίρνει η Στάσα κατακκόκινη. Κι εδώ χτύπησαν πολλοί παλαμάκια, γιατί ήξεραν το ενδια-

φέρον του Μ. γι' αυτή, αλλά ήταν υπερβολικά δειλός.

Ακούγεται το τρίτο στιχάκι:

«Εσύ 'σανε που μ' έκανες, να πέσω
μες στη χρεία,
να κυλιντρώ μες σ' α... γιατί
σαι συ αιτία.»

Σηκώνω ψηλά το σουμάδι και ήτανε ένα βραχιόλι ασήμενο. Έρχεται και το παίρνει η Αλεξάντρα. Αυτή ήταν παντρεμένη, αλλά δεν τα πήγαινε καλά με τον άνδρα της, καυγάδιζαν συνέχεια κι αυτό ήταν γνωστό σε πολλούς. Εδώ δεν ακούστηκε μιλή.

Έτσι συνεχίστηκαν τα στιχάκια μέχρι που τελείωσαν όλα τα σουμάδια. Μόλις βγήκε και το τελευταίο, δυο κορίτσια πήραν το μπακράτσι με το αμίλητο νερό και το έχυσαν στο αυλάκι που κυλούσαν τα νερά από τη θύση που ήταν μπροστά στο σπίτι του γερο-Λεωνίδα του Ρούσσα.

Εν τω μεταξύ, οι πιτσιρικάδες είχαν ανάψει στη μέση του δρόμου φωτιά και ηλούσαν φωνάζοντας: «Τ' Αϊ-Γιάνν' του Βουνού». Μόλις τελείωσε ο κλήδονας, ο κόσμος διαλύθηκε αλλά οι πιο πολλοί πήγαν κοντά στη φωτιά. Σε λίγο κάποιοι έφεραν σάλμα (Ξερέε καλαμίες από σιτάρι που είχαν εσπορίσει τα στάχυα). Το σάλμα έκανε μεγάλη φλόγα. Άρχισαν τότε να ηλούν πάνω από τη φλόγα παλικάρια, κοπέλες, παιδιά ξεφωνίζοντας «Τ' Αϊ-Γιάνν' του Βουνού, τ' Αϊ-Γιάνν' του Βουνού!». Οι πιο τολμηροί ηλούσαν όταν η φλόγα ανέβαινε πολύ ψηλά, οι πιο συντηρητικοί όταν έπεφτε λίγο. Και νέο σάλμα έριχναν κι ανασφύρωναν τη φωτιά, και νέα μεγαλύτερα πηδήματα ακολουθούσαν «Τ' Αϊ-Γιάνν' του Βουνού»... Και έριχναν τα στεφάνια της Πρωτομαγιάς στη φωτιά.

Αυτό το πανηγύρι γύρω από τη φωτιά δε γινόταν μόνο σε μας. Γινόταν σ' όλες τις γειτονιές, σχεδόν σε κάθε σταυροδρόμι, και κράτησε ως τα μεσάνυχτα. Αν και το έθιμο θέλει να ηλύνει κανείς πάνω από τη φωτιά τρεις φορές, πολλοί, μαζί τους κι εγώ, ηλύναν πολύ περισσότερες. Όταν πήγα στο σπίτι, κατά τα μεσάνυχτα ήμουν κατάκοπος, καπνισμένος, τσουρουφλισμένος αλλά και κατευχαρισμένος.

Αυτή η μέρα μου έμεινε αξέχαστη.

Θ. Κιλιμπασάνης

Βορειο-Ηπειρώτες
που βαπτίσθηκαν
στη Νέα Αγχιάλο

Κόκκινη Ειρήνη - Ραφαέλα
του Ζήση

Παπά Βασιλική του Σπυριδωνος
Παππά Χρυσούλα του Σπυριδ.
Σελίου Κων) ντίνα - Ευμορφία
του Ιωσήφ

Χούδρα Μαρία - Ευδοξία του Θ.

Χούδρας Γεώργιος του Θωμά

Γιώτα Στυλιανή - Ελεονώρα
του Βασιλείου

Γιώτα Κων) νος - Γεράσιμος
του Βασιλείου

Χούδρας Χρήστος του Θωμά

Κώτση Ευγενία του Κώτση

Δούκας Ανδρέας του Κων) νου

Καλογέρης Κων) νος του Μιχαήλ

Νταή Μαρία του Ευαγγελίου

Κουτσούκης Θωμάς του Ελευθ.

Κέντρος Περικλής - Μερκούριος
του Σπυριδωνος

Νάτσης Βασίλειος - Αλέξανδρος
του Ευαγγέλου

Τάσιος Ιωάννης του Αχιλλέα

Τάσιος Ουρανία του Αχιλλέα

Κότσης Χρήστος του Αλμπέρτου

Ρούτσης Αθανάσιος του Ιωάννη

Κρέτσης Βασίλειος του Χρήστου

Παύλης Αλέξανδρος του Λάμπ.

Κύρκος Χρήστος - Ευάγγελος
του Σπαύρου

Μιρτέλη Μαρία - Σπυριδούλα
του Νεσάτ

Μπέτο Δημήτριος του Αλία

Μέμο Ελένη του Κων) νου

Σ' ΕΚΕΙΝΟΥΣ
ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

Στον αξέχαστο Πάνο Χιωπάκη εγκάρδιο φίλο, συμμαθητή από τα γυμνάσιο του Βόλου που συνεταιρό στις οικοδομικές επιχειρήσεις, γέννημα και θρέμμα της Νέας Ιωνίας Βόλου, αρχιτέκτονα μηχανικό, φίλο του Συλλόγου που τον ενίσχυε οικονομικά με απλοχεριά, του εύχομαι «καλό ταξίδι».

Στις 17.6.95 έφυγες από κοντά μας αφήνοντας μεγάλο κενό σε μας τους φίλους σου αλλά και στην αγαπημένη σου γυναίκα Ζίνα και στο γιό σου Νίκο. Για όλους εμάς θα είσαι ζωντανός στη μνήμη μας. Δε θα σε ξεχάσουμε πατέ όσο ζούμε.

Ας είναι ελαφρύ το χέρι της Αττικής που σε σκεπάζει.

Μίμης Καραγατσάλης

Αισιολοξία

Μη φοβηθείς το σύννεφο
με τη πυκνή μαυρίλα
και τον βορριά π' αδιάκοπα
μουγκρίζει σα θερό
του δένδρου κι' αν μαράθηναν
τα πράσινά του φύλλα,
εδώσανε την ομορφιά,
αφήσαν τον καρπό...

Κάνει το γύρω η ζωή
και τελειωμό δεν έχει
παίρνει, αφήνει, χάνεται
σκόρπίζει σα καπνός
μα κάπου μέσα της θαθεί
σαν κάτι γ' αναδεύει
μια σπύθα της φωτοβολεί
γύρω αιθέριο ΦΩΣ...
- Κι' είναι το ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ -

Ε.Α.

Είναι σκληρός ο δρόμος της αλήθειας και της ομορφιάς, όμως η Αλήθεια είναι ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ και όποιος είναι με το ΘΕΟ, είναι η πλειοψηφία. (από διάλεξη).

“ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ”

Ύστερα από δέκα χρόνια μηνιαίας, συνεχούς έκδοσης 1975 — 1985 και άλλα εννέα διακοπής για οικονομικούς και άλλους λόγους, επανεκδίδεται το περιοδικό «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» Επιθεώρηση, Αγροτικής Οικονομίας και Πολιτικής, με ιδρυτή την Εταιρεία Μελέτης, Προγραμματισμού και Προβολής των Αγροτικών Προβλημάτων (ΕΜΠΠΑΠ) και με Εκδότη και Διευθυντή το Γεωπόνο Βασίλη Μπουφίδη, με πλειάδα επιστημόνων συνεργατών στην πρώτη περίοδο και με νέα προσπάθεια σήμερα ως τριμηνιαία έκδοση.

Στα δέκα χρόνια έκδοσης περιλαμβάνεται η καθ' ημέραν καταγραφή της όποιας πολιτικής άσκησης οι κυβερνήσεις μας και η επικοδομητική κριτική από την επιστημονική επιτροπή της.

Σήμερα, ύστερα από 20 χρόνια, όσο κανένα άλλο αντίστοιχο περιοδικό, δικαιώνεται 100% με τις επιστημονικές προβλέψεις της για τα φοβερά αδιέξοδα της Αγροτικής Οικονομίας. Διαβάστε την ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ για σωστή ενημέρωση.

Παραλήπτες της «Αγροτικής Αναγέννησης» είναι: 156 Ενώσεις γεωργικών συν)σμών, 84 επαρχιακές εφημερίδες, 75 Γραφεία Γεωργικής Ανάπτυξης, 51 Ομοσπονδιακοί Αγροτικοί Σύλλογοι Νομού, 56 Διευθύνσεις, Γεωργίας, 10 Παραρτήματα Γεωργικού Επιμελητηρίου Ελλάδας και κεντρικά Αθηνών και Θεσ)νίκης σύνολο 12.

Ακόμα παραλήπτες της «Αγρ. Αναγέννησης» είναι: Οι Γεωπονικές Σχολές Αθηνών και Θεσ)νίκης και 750 άλλοι επιστήμονες, φίλοι, αγρότες, οργανώσεις κομμάτων και πολλοί βουλευτές.

ΕΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΗΣ Π. ΑΓΧΙΑΛΟΥ
ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ Δ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΛΗ
ΓΙΑ ΤΗ ΛΗΞΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Αγαπητοί συμπατριώτες και εκπρόσωποι του Ελληνικού Πομόριου, κ. Δήμαρχε της Πομόρις, κ. Δήμαρχε της Νέας Αγχιάλου, κ. Πρόεδρε του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής φιλίας και εκλεκτοί σύμβουλοι, φίλες και φίλοι του Συλλόγου.

Από μέρους του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, χαιρετώ τη σημερινή συγκέντρωση που η μνήμη της επετείου του Αγίου - Γεωργίου, πολιούχου και προστάτη της πόλης, μας έφερε κοντά σας να χαλυδώνουμε και θαυρακίσουμε τη φιλία των λαών μας.

Με την ειρήνη, τη συνεργασία και την αγάπη θα έρθει η ευημερία που όλοι ποθούμε. Και ο Αϊ-Γιωργής σας είναι ο θεματοφύλακας και προστάτης των προσπαθειών που όλοι εμείς ακούραστα καταβάλλουμε.

Η αδελφοποίηση των δυο πόλεων Πομόρις και Ν. Αγχιάλου είναι η εγγύηση, είναι η σφραγίδα της επιδράσεως και της επιτυχίας των σκοπών των δυο συλλόγων και των δυο δήμων. Η αδελφοποίηση που έγινε το 1990 δεν μοιάζει με αυτές που γίνονται από άλλες πόλεις. Σ' εμάς η αδελφοποίηση ένωσε συγγενείς, ένωσε αδελφία, εξαδέλφια ανήφια με θείους, γείτονες, φίλους. Ένωσε τη μάνα με το παιδί της.

Ο Σύλλογος της Βουλγαροελληνικής φιλίας που ξεκίνησε το 1991 με εγκατεστημένο και νόμιμο καταστατικό, αρχίζει να αποδίδει του καρπούς του τώρα. Πρωτοστατεί στα ξεχασμένα ήθη και έθιμα, όπως η βασιλόπιτα, το σουρδάκιμα και προσπαθεί να τα αναβιώσει, διότι είναι η ιστορία των δυο λαών. Προσπαθεί με το φροντιστήριο για εκμάθηση της Ελληνικής γλώσσας να μας φέρει πιο κοντά τον ένα στον άλλο. Τα παιδιά που θα γνωρίζουν την Ελληνική γλώσσα θα έχουν ευκαιρίες να γίνουν στελέχη των επιχειρήσεων που συνεργάζονται με τους Έλληνες. Θα τους δώσουμε υποτροφίες σπουδών. Θα έχουν ένα ξεχωριστό ρόλο να παίξουν για την αδελφοποίηση. Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας θα είναι πάντα συμπαράστατος στα προβλήματα της αδελφοποίησης. Θα προσφέρουμε ό,τι μπορούμε και με κάθε τρόπο. Εύχομαι ευτυχία και ειρήνη στους λαούς μας.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Αγροτ. Συνεταιρισμός ΔΗΜΗΤΡΑ	5.000	Βίγγλας Μιχαήλ	1.000
Γκέκα Ελένη	5.000	Μάντση Πόλη	1.000
Μπασδάνης Βασίλειος	5.000	Σύλλογος Γυναικών Ν. Αγχιάλου	1.000
Κίτσιος Ιωάννης	5.000	Καταραχιά Ελευθερία	1.000
Ντάγκια Ευαγγελία	2.000	Κοντός Πελάγιος (Γλώσσα)	1.000
Βραχνιάς Κων/νος	2.000	Δισλής Άγγελος	1.000
Κιλμπασάνης Κων/νος	2.000	Κόκκινος Στέλιος	1.000
Διονυσίου-Αλάνια Μαίρη	2.000	Ντρούγκας Ιωάννης	1.000
Τερεζή Σμάρω	2.000	Παρασκευόπουλος Σταν.	1.000
Πάπιας Μιχαήλ	2.000	Γκινίδης Κώστας	1.000
Ζώτης Κυριάκος	2.000	Κοκκινάκης Βασίλειος	1.000
Κουβελάκη Δήμητρα	2.500	Κολώνης Γεώργιος (Κων.)	2.000
Φαλλιάγκας Νικόλαος	2.000	Σαρρής Δημήτριος	2.000
Ζήσης Ευριπίδης	2.000	Ραφτόπουλος Μανώλης	1.000
Ζαράρης Γεώργιος	2.000	Μπούτλας Πέτρος	1.000
Παρασκευάς Βασίλειος	1.000	Τζουμερκιώτης Δημήτριος	2.000
Πανάγος Ευθύμιος	1.000	Αργυροπούλου Ευαγγελία	1.000
Τηλέμαχος Τηλεμάχου	1.000	Καραντενίζης Μάνος	2.000
Ραφτόπουλος Νικόλαος	1.000		
Κουτλής Γεώργιος	1.000		
Σπίνος Γρηγόριος	1.000		
Ριζόπουλος Γεώργιος	1.000		
Αναστασόπουλος Ευάγγ.	1.000		
Ζώτης Στέλιος	1.000		
Ζώτης Δημήτριος	1.000		
Δαφερέρα Άννα	1.000		
Ζαρίφης Αθανάσιος	1.000		
Κορφιάνη Αφροδίτη	1.000		
Κολώνη - Σερεμέτα Βάια	1.000		
Κολώνη Κούλα	1.000		
Διονυσίου Μιχαήλ	1.000		
Διονυσίου Γεώργιος	1.000		
Τζιερτζή Πηνελόπη	1.000		
Μαυρομάτη Σμάρω	1.000		
Κιλμπασάνης Βασίλειος	1.000		
Δράγγης Γεώργιος	1.000		
Τσέλιος Ηρακλής	1.000		
Καραντελίζης Μανώλης	1.000		
Αγαθοπολίτης Χρήστος	1.000		
Κοντός Πελάγιος	1.000		
Ζώτης Νίκος	1.000		
Κελαϊδής Βασίλειος	1.000		
Τσόλας Ευάγγελος	1.000		
Τσάμης Δημήτριος	1.000		
Μαυρή Γιάννα	1.000		

Διορθώσεις

1) Στο παρεσμένο φύλλο της εφημερίδας μας στα «ΝΕΑ ΤΗΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ» μπήκε ο δαίμων του τυπογραφείου και παραλήφθηκε το όνομα του Δημ. Συμβούλου Β. Μπασδάνη που εκλέχτηκε τακτικό μέλος της Δημαρχιακής Επιτροπής.

2) Επίσης στο άρθρο «Ο δάσκαλος» έπρεπε να είχε γραφτεί ότι είναι αναδιορίστηκε από την εφημερίδα «Ο Φιλοπόροδος» Ν. Αγχιάλου της δεκαετίας του '50.

Γνωμικά

ΑΙΔΗΘΕΙΑ: Είναι η υψίστη αρεπή της ψυχής, συνοδευόμενη με την Δικαιοσύνη.

ΑΙΓΧΟΣ: Είναι η επαναστατική ενέργεια της συνείδησης και προέρχεται από σφάλματα (τύψεις) ή καταπίεση διαφόρων καταστάσεων ζωής, που δεν καταφέρνουμε να εξισορροπήσουμε.

Από την εφημερίδα «Αγχιάλος» της ΠΟΜΟΡΙΕ

ΜΙΑ ΕΡΩΤΗΣΗ - ΔΥΟ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 13.5.95

Συνέντευξη Δημοσιογράφου STYL προς Δημ)χο Ν. Αγχιάλου, Γ. Δράγγη και Πρόεδρο του Συλλόγου Αγχιαλιτών κ. Δ. Καραγατολή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κύριε Δράγγη, κ. Καραγατολή, τι θα λέγατε στους αγνώστες μας, για τον εαυτό σας; ΔΡΑΓΝΗΣ: Εγώ είμαι ο καινούργιος Δήμαρχος της Ν. Αγχιάλου, που εκλέχθηκε στις τελευταίες εκλογές. Πρώτη φορά ασχολούμαι με πολιτική και πρώτη φορά είμαι ο Δήμαρχος αυτής της πόλης. Έρθα εδώ με πρόσκληση του δικού σας Δημάρχου κ. STEREF για τη θρησκευτική γιορτή, του Αγ. Γεωργίου και με αφορμή του προγράμματος για φιλία μεταξύ των δυο πόλεων, αυτό που ξεκίνησε πριν 4-5 χρόνια με την αδελφοποίηση των δυο πόλεων, Παλίας και Νέας Αγχιάλου. ΚΑΡΑΓΑΤΣΛΗΣ: Σχετικά με την ηλικία μου, πιστεύω ότι είμαι ο μεγαλύτερος απ' όλους τους εκδότες. Ήμουν έμπορος Δερματίνων ειδών, αλλά ασχολήθηκα και με οικοδομές. Όταν βγήκα στη σύνταξη και παρέδωσα την επιχείρησή μου, πήγα να κάθω πρωί στο γραφείο για μια καλημέρα και τώρα σχεδόν η κύρια απασχόλησή μου είναι ο Σύλλογος, στον οποίο είμαι Πρόεδρος από το 1989.

ΕΡΩΤ.: Πώς εκτιμάτε τις σχέσεις μεταξύ των δυο πόλεων ΠΟΜΟΡΙΕ - Ν. Αγχιάλου;

ΔΡΑΓΝΗΣ: Ο δικός μας σκοπός είναι η φιλία να εξελίσσεται θετικά και να δοθούμε, όσο γίνεται, και τον εδώ Σύλλογο (Βουλγαροελληνικό). Επειδή και οι δυο πόλεις έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά: Βρίσκονται κοντά στη θάλασσα (άγχιαλος), ασχολούμαστε με αγροτικά, τουρισμό και έχουμε σχεδόν το ίδιο κλίμα. Όλα αυτά συμβάλλουν στο να έχουμε καλές στενές σχέσεις. Η φιλία μας, βέβαια, έχει ξεκινήσει πριν 4-5 χρόνια (όπως είπαμε) και δική μας πειθυμία είναι και στο μέλλον να διατηρείται τόσο καλά.

ΚΑΡΑΓ.: Θυμάμαι, όταν το 1990 πάρθηκε η απόφαση από την Κοινότητα Ν. Αγχιάλου για την αδελφοποίηση των δυο πόλεων και φέραμε (ο Σύλλογός μας) σαν εκδρομείς τότε, τα πρώτα μηνύματα. Τσούγκρισαμε τα ποτήρια με τον τότε Δήμαρχό σας κ. Μοσχόβ και κάναμε ευχές για ένα καλό μέλλον των δυο πόλεων. Γυρίζοντας πίσω στο χρόνο, μπορώ να πω ότι τώρα φαίνονται πλέον οι καρποί των προσπαθειών μας. Ανακαινίστηκε το παλιό και ξεχασμένο έθιμα, άρχισε η εκμάθηση της Ελληνικής γλώσσας εδώ και 3-4 χρόνια (στον Ελληνικό καταγωγής) και ιδρύθηκε παράλληλα εδώ ο Βουλγαροελληνικός Σύλλογος. Όλα αυτά που βλέπουμε σήμερα είναι εντυπωσιακά και μας λένε ότι αυτή η φιλία πρέπει να συνεχισθεί, επειδή αυτό που υπάρχει μεταξύ των δυο πόλεων είναι και οι συγγενείς που έχουμε εμείς εδώ και εσείς στην Ελλάδα, στη Ν. Αγχιάλο. Ουσιαστικά εμείς νιώθουμε, όπως η Μητέρα στα τέκνα της.

ΕΡΩΤ.: Και πώς βλέπετε το μέλλον μιας τέτοιας φιλίας; ΔΡΑΓΝΗΣ: Από τότε που έγινα Δήμαρχος διαπίστωσα ότι υπάρχουν μεγάλες προοπτικές για τουρισμό, μεταξύ των δυο πόλεων. Σκέπτομαι στο θέμα αυτό να κάνω μια έρευνα. Σήμερα συνάντησα δύο βουλευτές της δικής σας Βουλής. Θα συναντήσω και ίδιους παράγοντες στην Αθήνα, να δούμε τι μπορεί να γίνει γι' αυτό το ζήτημα. Εκτός αυτού έχω σκοπό να κελώ τον Δήμαρχο της Πάλεως σας και αντιπροσώπους του Δημ. Συμβουλίου, για τη δική μας γιορτή του κρασιού, στην Ν. Αγχιάλο.

ΚΑΡΑΓ.: Ο Σύλλογος στην Αθήνα, θα κάνει ό,τι μπορεί για να βοηθήσει τα παιδιά του Ελληνικού Σχολείου. Νομίζουμε ότι αυτό είναι βασικό θέμα για τα παιδιά αυτά, που θα βοηθήσει όχι μόνο ν' αποκτήσουν στενές σχέσεις με συγγενείς και φίλους, (στην Ελλάδα) αλλά θα γίνει και μια βάση για επαγγελματικές σχέσεις με εταιρίες από την Ελλάδα. Εκτός αυτού, σκεπτόμαστε, να καλέσουμε, αυτούς που επιθυμούν, να συνεχίσουν την εκπαίδευση τους στην Ελλάδα.

ΚΑΡΑΓ.: Ο Σύλλογος στην Αθήνα, θα κάνει ό,τι μπορεί για να βοηθήσει τα παιδιά του Ελληνικού Σχολείου. Νομίζουμε ότι αυτό είναι βασικό θέμα για τα παιδιά αυτά, που θα βοηθήσει όχι μόνο ν' αποκτήσουν στενές σχέσεις με συγγενείς και φίλους, (στην Ελλάδα) αλλά θα γίνει και μια βάση για επαγγελματικές σχέσεις με εταιρίες από την Ελλάδα. Εκτός αυτού, σκεπτόμαστε, να καλέσουμε, αυτούς που επιθυμούν, να συνεχίσουν την εκπαίδευση τους στην Ελλάδα.

ΕΡΩΤ.: Τι ευχή κάνετε, μέσω της εφημερίδας μας στους εδώ κατοίκους; ΔΡΑΓΝΗΣ: Εύχομαι σε όλους τους Πομόριτες, χαρά, ειρήνη και καλή συνεργασία στους πολιτιστικούς και τουριστικούς τομείς. Σας ευχαριστώ. ΚΑΡΑΓ.: Στ' αδελφία μας, τους Αγχιαλίτες, στη Πομόριε, με όλη μου την ψυχή εύχομαι υγεία και επιτυχία σε όλους τους τομείς και ό,τι καλύτερο επιθυμούν.

Αδελφικούς χαιρετισμούς στην συναδελφωμένη μας Πομόριε από την Ν. Αγχιάλο (και τα μέλη του Συλλόγου μας).

ΔΗΜΟΣ.: Ευχαριστώ κι' εγώ εσάς κ. Δήμαρχε και κ. Καραγατολή, εκ μέρους της εφημερίδας μας «ΑΓΧΙΑΛΟΣ». Σήμερα.

(Μετάφραση από τον κ. Βεράνη)

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ
ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

● Συνέχεια απ' τη σελ. 1

Ο κ. Γ. Διονυσίου που ήταν παρών στη γιορτή μαγνητοφώνησε όλη την εκδήλωση και η χαρά του ήταν καταφανής, για τα επιτεύγματα των παιδιών και τις μεγάλες προσπάθειες του Συλλόγου.

Το βράδυ ο Σύλλογος Βουλγαροελληνικής Φιλίας παρέθεσε δεξίωση στο καζίνο της πόλης προς τιμήν των δυο δημάρχων, του Προέδρου του Συλλ. Αγχιαλιτών της Αθήνας, του δασκάλου του Σχολείου και των μελών του Δ.Σ. του εκεί συλλόγου. Πλούσια φαγητά. Δεν έλειψε ούτε το νόστιμο φάρι της Μαύρης Θάλασσας ΣΙΑΚΙ. Το γλέντι, ο ενθουσιασμός, οι προποσέσεις και ο χορός μέχρι αργά τα μεσάνυχτα έδιναν κι έπαιρναν. Ένας δημοσιογράφος της τοπικής εφημερίδας «ΑΓΧΙΑΛΟΣ» πήρε συνέντευξη από το δήμαρχο και τον πρόεδρο του Συλλόγου της Αθήνας. Ελέχθησαν πολλά, αλλά αυτά που κυριάρχησαν ήταν η μετονομασία της Αγχιάλου σε Πομόριε, οι στόχοι βέβαια γνωστοί, η φιλία των δυο λαών και το σχολείο.

Τη Δευτέρα 8 Μαΐου εγώ, η κ. Καραγατολή, ο Γ. Καρανός και ο Π. Γιαννούσης, μέλη του Συλλόγου Ελληνοβουλγαρικής Φιλίας, πήγαμε με ταξί στη Σωζόπολη. Συναντήσαμε την Πρόεδρο του εκεί Συλλόγου κα Ασπασία Φαράλλιεβα και τη γραμματέα κα Έλενα Ράλεβα. Μιλήσαμε για θέματα σχετικά με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο σύλλογός τους εκεί. Πήγαμε και στο εντευκτήριο όπου κάνουν τις συγκεντρώσεις και τα μαθήματα του σχολείου. Ο κ. Τσερένκοφ και η κα Τσεπέλοβα είναι οι δάσκαλοι των Ελληνικών εκεί. Ο πρώτος για τους μεγάλους και η δεύτερη για τα παιδιά σχολικής ηλικίας, 4 ώρες την εβδομάδα. Εκτός από τα μαθήματα έχουν χορωδία και χορευτικό. Τώρα σκέπτονται πώς θα μπορούσαμε εμείς να τους διδάξουμε και Ελληνικούς χορούς.

Οι γυναίκες κάθε Τρίτη έχουν συγκέντρωση για 5 ώρες. Ο Δήμαρχος Σωζόπολης Ν. Ζλατόφ είναι καλός και βοηθά το Σύλλογο Ελληνοβουλγαρικής Φιλίας

που έχει περίπου 300 μέλη. Ενεργά όμως 100.

Η ώρα πέρασε, πεινάσαμε και μας έκαναν το τραπέζι: φαρικά κι εδώ, κάτω σαν το δικό μας γκαράκι τηγανητό, πολύ νόστιμο, και κρασάκι νόστιμο.

Γυρίσαμε ξανά στην Π. Αγχιάλο. Το απόγευμα με το Γιάνκο και το Γιαννούσεφ επισκευθήκαμε το ελληνικό σχολείο. Έχει 2 δωμάτια στο μουσείο, στη συνοικία του Χριστού. Το ένα δωμάτιο είναι το γραφείο του δασκάλου με την ελληνική σημαία και τη βιβλιοθήκη με ελληνικά βιβλία, που ο Σύλλογός μας τους έστειλε. Στο άλλο δωμάτιο γίνονται τα μαθήματα στα ελληνικά, κάθε Σάββατο και Κυριακή από δυο ώρες το κάθε τμήμα. Έχει τρία τμήματα: προχωρημένων, μέσων, αρχαίων. Στην επίσκεψή μας αυτή στο σχολείο ήταν και ο Γ. Διονυσίου και ο Ν. Στάνιους σαν εκπρόσωπος του Δήμου Ν. Αγχιάλου.

Την επομένη συνεδρίασε το Δ.Σ. του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής Φιλίας της Πομόρις που παραβρεθήκαμε κι εμείς. Συζητήθηκαν πολλά θέματα όπως οικονομικά, εκδρομών, ομαδικά διαδράματα, φιλοξενία, ταχύρυθμη εκπαίδευση δασκάλων, γιατί δε φτάνει μόνο ένας δάσκαλος. Τόσο ενθουσιαστήκαμε που η κα Καραγατολή προσέφερε αμέσως 100 δολάρια για το Σύλλογο. Ο κ. Στάνιους υποσχέθηκε να στείλει απ' τη Νέα Αγχιάλο ένα σεβαστό ποσό, και ο κ. Διονυσίου κάτι σχετικό με πνευματική προσφορά.

Την επομένη φύγαμε για τη Φιλιππούπολη, μαζί με την κα Ευ. Θεοχαράκη. Επισκεφθήκαμε το Προξενείο. Η Πρόξενος κα Στεφανίδου είχε ειδοποιηθεί και μας περιέμενε. Αφού συζητήσαμε διάφορα θέματα που απασχολούν τους συμπατριώτες μας στη Βουλγαρία, βίξες κ.ά., εγώ με τη γυναίκα μου γυρίσαμε στην Ελλάδα με λεωφορείο του Ο.Σ.Ε. πάλι. Όμως οι συγκινητικές στιγμές, οι συγκλονιστικές εντυπώσεις και το ενδιαφέρον των συμπατριωτών μας για τη Νέα Αγχιάλο θα μείνουν χαραγμένα στη ψυχή μας για μια πολύ καιρό.

ΑΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΣΤΟΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟ;

Ο Συνεταιρισμός και το Οικονοοείο είναι ένας οικονομικός οργανισμός που απλώνεται πάνω στα πλατιά στρώματα των Αγχιαλιτών και μάλιστα στους ανθρώπους εκείνους που ο μόχθος τους δίνει την ευημερία και την άνθιση στην Κωμόπολη. Επομένως η καλή ή κακή λειτουργία του επηρεάζει προς το καλύτερο ή προς το χειρότερο την όλη οικονομική ζωή της Αγχιάλου. Αν η διαφάνεια σε ένα συνεταιριστικό οργανισμό είναι αναγκαία για την λειτουργία του, ίσως Συνεταιρισμό Ν. Αγχιάλου, χωρίς απόλυτη διαφάνεια δεν μπορεί να γίνει ούτε ένα βήμα μπροστά, γιατί είναι νωπό το θολό παρελθόν και τα τεράστια χρέη του Συνεταιρισμού που λίγο έλειψε να τον καταστρέψουν.

Για τους λόγους αυτούς από την πρώτη μέρα που κυκλοφόρησε η εφημερίδα μας, ήρθαμε σε επαφή με παρά-

γοντες του Συνεταιρισμού να μας δώσουν ορισμένες πληροφορίες για τη λειτουργία, τις ανάγκες και τα προβλήματα του Συνεταιρισμού και του Οικονοοείου. Με διάφορες προφάσεις και δικαιολογίες απέφυγαν συστηματικά να μας πουν το παραμικρό και προπαντός να μας δώσουν οικονομικά στοιχεία.

Αγαπητοί μας συμπατριώτες,

Απαιτούμε από τους παράγοντες του Συνεταιρισμού να αφήσουν τις προφάσεις και να πληροφορήσουν, μέσω της εφημερίδας μας, τους πολλούς συνεταιρίστες μέλη τους, με συγκεκριμένα στοιχεία, την οικονομική διαχείριση και την όλη λειτουργία του Συνεταιρισμού. Η αδιαφάνεια είναι κακός σύμβουλος και δεν συμφέρει σε οργανισμούς τόσης οικονομικής σημασίας, όπως είναι ο Συνεταιρισμός και το Οικονοοείο για τους Αγχιαλίτες.

Η ΔΗΜ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΣΗΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη στη Νέα Αγχιάλο είναι παλιό αίτημα των κατοίκων της. Η δημιουργία της ήταν βασικός στόχος των προεκλογικών διακηρύξεων του Δημάρχου, αλλά και των άλλων συνδυασμών.

Βιβλία υπάρχουν αρκετά και αξιόλογα στη Δήμο. Από αγορές της Κοινότητας, από προσφορά του Συλλόγου μας, από δωρεά του αειμνήστου Τ. Μαρκουλή. Επίσης τα βιβλία του διαλυθέντος Φιλοπρόόδου Συλλόγου.

Όλα αυτά μπορούν να αξιοποιηθούν άμεσα για τον πρώτο πυρήνα της βιβλιοθήκης.

Μαθαίνουμε ότι πολλοί Αγχιαλίτες και φίλοι τους έχουν βιβλία και θα τα δωρίσουν στο Δήμο, μόλις μάθουν ότι

λειτουργεί Δημοτική Βιβλιοθήκη.

Δε γνωρίζουμε τους λόγους για τους οποίους ο Δήμαρχος καθυστερεί τη δημιουργία της. Η βιβλιοθήκη είναι απαραίτητη και άμεσης προτεραιότητας για την Αγχιάλο. Ο κόσμος διψά για πνευματική τροφή. Αυτό απέδειξε η επιτυχία των εκδηλώσεων που έγιναν μέχρι σήμερα στο Δημαρχείο.

Βιβλία υπάρχουν, χώρος υπάρχει στο νέο ή στο παλιό Δημαρχιακό μέγαρο. Ένας υπάλληλος, απ, τους υπάρχοντες, μπορεί να διατεθεί για τη λειτουργία της, μαζί με τα άλλα καθήκοντά του.

Επομένως κάθε παραπέρα καθυστέρηση είναι απαράδεκτη.

ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ ΜΑΘΗΤΩΝ

Το Σάββατο 20 Μάη 1995 διεξήχθησαν στο Βόλο αγώνες στίβου μεταξύ μαθητών επιλεγέντων απ' όλα τα σχολεία του νομού Μαγνησίας ως ταλαντούχων. Στους αγώνες αυτούς η μαθήτρια της ΣΤ' τάξης του 2ου Δημοτικού Σχολείου Τριαντοπούλου Πηνελόπη

Πηνελόπη του Δημητρίου αναδείχθηκε νικήτρια στο αγώνισμα του ριπήματος της μπάλας. Διεκρίθησαν ακόμη οι μαθήτριες της ΣΤ' τάξης του 2ου Δημοτικού Σχολείου Σίγoura Ελεάνα του Νικολάου και Γκουβέλη Θεοδώρα του Μιλτιάδη, εκ των οποίων η μεν πρώτη κατετάγη τρίτη στο αγώνισμα του ριπήματος της μπάλας, η δε δευτέρα τρίτη στο άλμα απλού.

Δuo εβδομάδες αργότερα και συγκεκριμένα το Σάββατο 3 Ιούνη 1995 διεξήχθησαν και πάλι στο Βόλο Πανθεσσα-

λικοί αγώνες στίβου των ταλαντούχων μαθητών.

Σ' αυτούς έλαβαν μέρος όσοι μαθητές είχαν καταταγεί πρώτοι ή δεύτεροι στο νομό τους. Και σ' αυτούς τους αγώνες εθριάμβευσε η Τριαντοπούλου Πηνελόπη ρίχνοντας το μπαλάκι μακρύτερα απ' όλες τις μαθήτριες της Θεσσαλίας. Ας σημειωθεί πως και οι τρεις παραπάνω μαθήτριες είναι αριστούχες (απεφοίτησαν με 10) και μάλιστα η Τριαντοπούλου και η Σίγoura είναι μόλις 11 ετών.

Αξίζουν λοιπόν θερμά συγχαρητήρια τόσο στις μαθήτριες που διέπρεψαν όσο και στη γυμνάστρια κ. Μπουρτζή Μαρία, η οποία εργάστηκε με υπέρμετρο ζήλο για την επιτυχή προετοιμασία των ταλαντούχων μαθητών των Δημοτικών Σχολείων της Ν. Αγχιάλου.

Σ.Β.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Στον Άλμυρο στις 3-4 Ιουνίου έγινε το Β' Συνέδριο Αλμυριώτικων Σπουδών με θέμα «Ιστορία, αρχαιολογία, λαογραφία της Αχαιάς Φθιώτιδος». Οι 40 περίπου εισηγητές που πήραν το λόγο στο Συνέδριο ανέπτυξαν ενδιαφέροντα τοπικά θέματα, άγνωστα, ως επί το πλείστον, στους κατοίκους της περιοχής. Η διοργάνωση του Συνεδρίου ήταν άψογη και αξίζουν συγχαρητήρια στην οργανωτική επιτροπή και ιδιαίτερα στον πρόεδρό της κ. Βίκτωρα Κοντονάσιο.

Από τη Νέα Αγχιάλο μίλησαν σαν εισηγητές στο Συνέδριο, ο κ. Γ. Διονυσίου με θέμα «Οι Αγχιαλίτες ως πρόσφυγες στην Ελλάδα και η μόνιμη εγκατάστασή τους στην επαρχία Αλμυρού το 1907», και η αρχαιολόγος κ. Ασπασία Ντίνα με θέμα «Ψηφιδωτά δάπεδα Φθιώτιδων Θηβών (Νέα Αγχιάλος)». Η εισηγήτρια πρώτα έκανε ξενάγηση στον αρχαιολογικό χώρο της Ν. Αγχιάλου και μετά πρόβαλε φωτεινές διαφάνειες ψηφιδωτών κατά την ομιλία της.

Δεν είδαμε όμως πολλούς Αγχιαλίτες να παρακολουθούν το Συνέδριο και την ξενάγηση και αυτό μας λύπησε.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΧΟΡΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Τη Νέα Αγχιάλο διάλεξε ο οργανωτής σεμιναρίου παραδοσιακών χορών της Ανατολικής Ρωμυλίας κ. Παν. Μαυρόπουλος μέλος του θεάτρου «Δώρα Στράτου» και η ομάδα των δώδεκα ατόμων από την Ελλάδα και την Ευρώπη, τα οποία συμμετέχουν στον παραδοσιακό τρόπο ζωής και τους χορούς της Ανατολικής Ρωμυλίας.

Τη διδασκαλία έχει αναλάβει ένας από τους καλύτερους αναλυτές - ερευνητές της περιοχής ο καθηγητής κ. Γιάννης Πραντσιδης.

Τα μαθήματα είναι καθημερινά, διάρκειας πέντε ωρών, από 24)6 έως 2)7 1995. (Αναδημοσίευση από τον «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» Βόλου 28.6.95)

ΒΟΛΕΪ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ

Ο Δήμος Νέας Αγχιάλου διοργανώνει ανεπίσημο πρωτάθλημα Βόλεϊ στην άμμο (BEACH - VOLLEY), Ανδρών - Γυναικών τα Σαββατοκύριακα του Ιουλίου και του Αυγούστου, στην κεντρική παραλία της πόλης.

Η κάθε ομάδα θα αποτελείται από τρία άτομα, ηλικίας από 16 ετών και άνω.

Οι δηλώσεις συμμετοχής θα γίνονται στο Δημαρχείο και στο Γραφείο του Δημ. Συμβουλίου και των Επιτροπών μέχρι την Τετάρτη 5 Ιουλίου και ώρα 11.30 π.μ.

- 1) Έπαθλο των αγώνων 30.000
- 2) Έπαθλο των αγώνων 20.000
- 3) Έπαθλο των αγώνων 10.000
- 4) Έπαθλο των αγώνων 10.000

ΑΠΟΝΟΜΗ ΕΠΑΙΝΩΝ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας για να κεντρίσει την αγάπη των μαθητών προς τη γνώση και να τους παρακινήσει σε ευγενή άμιλλα αποφάσισε να χορηγήσει χρηματικά βραβεία 15.000 δραχμών στους μαθητές της θς τάξης, με την υψηλότερη επίδοση στα μαθήματα (ένα για κάθε σχολείο) και επαίνους σε όλους τους αριστούχους μαθητές.

Από το Ευγένειο Δημ. Σχολείο το χρηματικό βραβείο πήρε η Πολυβρόχου Ελένη - Μαρία του Αποστόλου, μετά από κλήρωση μεταξύ των αριστούχων μαθητών και επαίνους οι:

Οικονομόπουλος Ευάγγελος, του Αθανασίου, Δασκαλόπουλος Αλέξανδρος του Κων)νου, Σερρής Ευάγγελος του Θωμά, Σιώμου Παρασκευή του Γεωργίου, Κορμάζος Αθανάσιος του Κων)νου, Χριστο-

φορίδη Ειρήνη του Μαρίνου. Από το 2ο Δημ. Σχολείο το χρηματικό βραβείο πήρε η Σαμαρά Χαρά του Βασιλείου μετά από κλήρωση και επαίνους οι μαθητές:

Γκουβέλη Θεοδώρα του Μιλτιάδη, Κλεφτάκης Σπύρος του Κων)νου, Κουκουμτζή Μακεδονία - Άννα του Βασιλείου, Κωστούλα Μαρία του Βασιλείου, Μπαξεβανάκης Κωνστ. του Πασχάλη, Σακκάς Γεώργιος του Βασιλείου. Σίγoura Ελεάνα του Νικολάου.

Η απονομή έγινε στη γιορτή της λήξης των μαθημάτων από τον Πρόεδρο του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας κ. Δημ. Καραγατσλή, ο οποίος ευχήθηκε στους μαθητές πάντοτε να προσδίδουν και να αριστεύουν και στους δασκάλους να διατηρήσουν το κοράγιο τους για να συνεχίσουν το δύσκολο αλλά θεαρεστό έργο τους.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

● Την Παρaskευή 19.5.95, η περιβαλλοντική ομάδα του γυμνασίου και οι άλλοι μαθητές, με την καθοδήγηση των καθηγητών τους και σε συνεργασία με το Δήμο καθάρισαν το χώρο του σχολείου τους, την πλατεία, το λιμανάκι και την παραλία. Επίσης περιποιήθηκαν το πράσινο της πόλης και φύτεψαν καλλωπιστικά φυτά.

Εμείς τους συγχάρουμε και τους ευχόμαστε η πρωτοβουλία τους αυτή να επαναληφθεί και να έρει μιμητές.

● Έργα για την ανάπτυξη της παραλιακής ζώνης προγραμμάτισε ο Δήμος Ν. Αγχιάλου. Είναι προϋπολογισμού 8 εκατομμυρίων και έχει εξασφαλισθεί η χρηματοδότησή τους.

● Ο Δήμος με τη συνεργασία του Συλλόγου Γυναικών παρου-

σίασε στις 17 Ιουνίου στο αμφιθέατρο του Δημαρχιακού Μεγάρου την παράσταση του έργου του Γ. Διαλεγμένου «Μάνα - μητέρα - μαμά», από το Θεατρικό Εργαστήρι του ΔΗ.Π.Ε.Θ.Ε. Βόλου.

● Ο Σύλλογος Γυναικών διοργάνωσε, τη Δευτέρα του Αγ. Πνεύματος, στο μικρό πάρκο της παραλίας, το έθιμο του «ΚΛΗΔΟΝΑ».

Επίσης την Παρaskευή 23 Ιουνίου διοργάνωσε λογοτεχνικό απόγευμα στο κέντρο ΡΟΔΟΝ, με ομιλήτρια τη φιλόλογο κ. Λίνα Μαγλάρα και θέμα: Ο ερωτικός Ελύτης.

Μετά το τέλος της εκδήλωσης αυτής στο μικρό πάρκο της παραλίας έγινε το κάψιμο των μαγιάτικων στεφανιών στα πλαίσια του εθίμου του Αϊ-Γιάννη του Βουνού ή Λαμπαδιάρη.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Την Τρίτη 30.5.95 στο γυμνάσιο Νέας Αγχιάλου, στα πλαίσια της ημέρας πολιτιστικών εκδηλώσεων, παρουσιάστηκε ένα πλούσιο πρόγραμμα.

Οι μαθητές οργάνωσαν έκθεση των έργων που δημιούργησαν κατά τη διδασκαλία των μαθημάτων της Τεχνολογίας με την καθοδήγηση του πατέρα Αμβρόσιου Γκιώνη, της Οικιακής Οικονομίας με την καθοδήγηση της Κ. Κατερίνας Παπαγεωργίου.

Παρουσιάστηκαν οι εργασίες της Περιβαλλοντικής ομά-

δας στα θέματα: α) Φυτοφάρμακα - Λιπάσματα και η επίδραση στο περιβάλλον και στον άνθρωπο και β) Τοπική Ιστορία και περιβάλλον, ίδρυση της Νέας Αγχιάλου και εξέλιξή της. Την ευθύνη της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και την καθοδήγηση της περιβαλλοντικής ομάδας είχαν: οι καθηγητές Σ.Καρνομπατλόγλου - Τσουκαλά, φιλόλογος και Γ. Κολέμπας, μαθηματικός. Στη συνέχεια παρουσιάστηκαν παραδοσιακοί χοροί της Ανατολικής Ρωμυλίας και Οράκης από ομάδα μαθητών και μαθητριών με την καθοδήγηση της Διευθύντριας κ. Στ. Πορφυρίου. Επίσης η χορωδία του Γυμνασίου παρουσίασε τραγούδια του Μ. Χατζιδάκη με τη διεύθυνση της καθηγήτριας κ. Κατερίνας Αποστολοπούλου. Την εκδήλωση παρακολούθησαν οι μαθητές και πολλοί γονείς.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΤΑ ΔΑΣΗ ΜΑΣ

— Στο βουνό μην αφήνετε τίποτε άλλο εκτός από τα δάματά σας...

— Ο,τι καίγεται να το κάψετε. Τα φαγώσιμα να τα παραχώνετε.